

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA EVROPSKÉ INTEGRACE

Využití strukturální pomoci EU v Moravskoslezském kraji prostřednictvím Operačního programu Životní prostředí na příkladu modelového projektového záměru

Use of EU Structural Aid in the Moravian-Silesian Region through the Operational Programme Environment in a Case of Model Project Proposal

Student: Bc. Patrik Šimíček

Vedoucí diplomové práce: Ing. Lukáš Melecký, Ph.D.

Ostrava 2018

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra evropské integrace

Zadání diplomové práce

Student:

Bc. Patrik Šimíček

Studijní program:

N6202 Hospodářská politika a správa

Studijní obor:

6210T004 Eurospráva

Téma:

Využití strukturální pomoci EU v Moravskoslezském kraji
prostřednictvím Operačního programu Životní prostředí na příkladu
modelového projektového záměru
Use of EU Structural Aid in the Moravian-Silesian Region through the
Operational Programme Environment in a Case of Model Project
Proposal

Jazyk vypracování:

čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Politika soudržnosti a metodika dotačního managementu v podmínkách EU
3. Operační program Životní prostředí jako klíčový nástroj podpory ochrany životního prostředí v ČR
4. Příprava modelového projektového záměru z oblasti zpracování odpadů v rámci ochrany životního prostředí v Moravskoslezském kraji
5. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Seznam příloh

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

BACHTLER, John et al. *EU Cohesion Policy: Reassessing Performance and Direction*. New York: Routledge, 2017. 320 s. ISBN 978-1-138-22464-3.

DOLEŽAL, Jan a Jiří KRÁTKÝ. *Projektový management v praxi: naučte se řídit projekty!* Praha: Grada, 2017. 176 s. ISBN 978-80-247-5693-6.

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČR. *Operační program Životní prostředí 2014–2020*. 2. vyd. Praha: MŽP, 2015. 235 s.

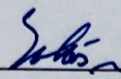
Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Lukáš Melecký, Ph.D.**

Datum zadání: 24.11.2017

Datum odevzdání: 27.04.2018

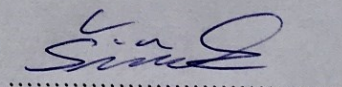

Ing. Lukáš Melecký, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Zdeněk Zmeškal
děkan fakulty

Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně příloh, vypracoval samostatně. V seznamu použité literatury uvádím veškeré knihy, internetové stránky a elektronické publikace, které byly při psaní diplomové práce použity.

V Ostravě dne 13. července 2018

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Patrik Šimíček', is written over a horizontal dotted line.

Bc. Patrik Šimíček

Rád bych touto cestou vyjádřil velké poděkování panu Ing. Lukáši Meleckému, Ph.D., za jeho velmi cenné rady, připomínky, trpělivost a vstřícnost při konzultacích a vedení mé diplomové práce.

Obsah

1 Úvod.....	6
2 Politika soudržnosti a metodika dotačního managementu v podmínkách EU	8
2.1 Podstata a význam politiky soudržnosti EU	8
2.2 Základní principy politiky soudržnosti EU	9
2.3 Politika soudržnosti EU v programovém období 2014–2020	11
2.3.1 Cíle	12
2.3.2 Nástroje	14
2.3.3 Finanční rámec	17
2.3.4 Programový rámec	19
2.4 Teoretická východiska projektového managementu v podmínkách EU	20
2.4.1 Základní terminologie projektového managementu.....	20
2.4.2 Základní prvky projektu	21
2.5 Metodika projektového managementu v podmínkách EU	25
2.5.1 Řízení projektů	25
2.5.2 Programový cyklus.....	26
2.5.3 Projektový cyklus	28
2.5.4 Asociace projektového managementu.....	30
3 Operační program Životní prostředí jako klíčový nástroj podpory ochrany životního prostředí v ČR.....	33
3.1 Vymezení tématu životního prostředí v Dohodě o partnerství ČR	33
3.1.1 Ochrana životního prostředí v souvislosti s nakládáním s odpady	33
3.1.2 Územní rozdíly v ochraně životního prostředí ČR.....	35
3.1.3 Zkušenosti z předcházejících programových období	36
3.1.4 Určení problémů a potřeb nakládání s odpady pro programové období 2014–2020	37

3.2 Identifikace Operačního programu Životní prostředí.....	38
3.3.1 Strategický charakter programu	39
3.3.2 Charakteristika prioritních os programu	41
3.3.3 Charakteristika finančního plánu programu	44
2.3.4 Oprávnění žadatelé o podporu v rámci programu.....	46
3.3.5 Orgány a subjekty v procesu řízení a kontroly programu	46
4 Příprava modelového projektového záměru z oblasti zpracování odpadů v rámci ochrany životního prostředí v Moravskoslezském kraji.....	48
4.1 Identifikace projektu	48
4.1.1 Informace o zpracovateli studie proveditelnosti	50
4.1.2 Místo realizace projektu	51
4.2 Stručná charakteristika podstaty projektu	52
4.3 Management projektu.....	54
4.4 Analýza výchozího stavu.....	54
4.4.1 Papír	54
4.4.2 Plast	55
4.4.3 Sklo.....	55
4.4.4 Objemný odpad	55
4.4.5 Nebezpečný odpad	55
4.4.6 Bioodpad	55
4.5 Technické a technologické řešení projektu	56
4.5.1 Podrobná specifikace kontejnerů.....	57
4.5.2 Podrobná specifikace svozového prostředku	58
4.5.3 Podrobná specifikace štěpkovače přiměřeného výkonu.....	58
4.6 Dopad projektu na životní prostředí.....	59
4.7 Rozpočet a financování projektu.....	59
4.8 Časový harmonogram projektu	61

4.9 Publicita projektu	63
4.10 Soulad projektu s požadavky OPŽP	63
4.11 Závěrečné hodnocení projektu a shrnutí	63
5 Závěr	65
Seznam použité literatury	67
Seznam zkratk	73
Seznam obrázků, tabulek a grafů	
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce	
Seznam příloh	

1 Úvod

V současnosti se Evropská unie dá v oblasti ochrany životního prostředí považovat za celosvětového lídra. Zlepšení životního prostředí a snížení ekologických zátěží lze vypočítávat z evropských i celosvětových podmínek životního prostředí. To vše je především výsledkem propracovaného a strategického programu, bez kterého by ochrana životního prostředí nebyla tak efektivní. Pro dlouhodobé zlepšování a udržitelnost životního prostředí je však nutné, aby postupem času došlo k transformaci v oblastech dopravy, energetiky či potravinového systému. Podstatný vliv a přínos pro fungování ekosystémů v Evropské unii měla zejména implementace evropských politik životního prostředí, jenž se kromě přírody soustřeďují na zdraví a životní úroveň obyvatel členských zemí.

Po přistoupení České republiky do Evropské unie v květnu roku 2004 vznikla možnost využívat finanční podporu plynoucí z evropského rozpočtu, konkrétně v rámci politiky soudržnosti Evropské unie. Finanční podpora v této oblasti směřuje mimo jiné také na prevenci, zlepšování a udržitelnost podmínek životního prostředí. Téma diplomové práce přináší rozšíření znalostí o politice životního prostředí Evropské unie a ČR právě v kontextu politiky soudržnosti.

Cílem diplomové práce je podat ucelený pohled na problematiku využívání finanční podpory z Evropských strukturálních a investičních fondů, konkrétně Operačního programu Životní prostředí a projektového řízení v kontextu regionálního rozvoje. Tato teoretická koncepce bude následně aplikována na příkladu modelově vytvořeného projektového záměru, který bude zasazen do území Moravskoslezského kraje s cílem přiblížit proces přípravy projektového záměru se všemi náležitostmi, což povede k syntéze mezi teoretickými poznatky a jejich aplikací v praxi dotačního managementu. Očekávaným výsledkem diplomové práce je modelově vytvořený projektový záměr, který bude možné upravit do podoby žádosti o podporu v rámci monitorovacího systému Evropských strukturálních a investičních fondů MS2014+.

Teoretické kapitoly diplomové práce jsou zpracovány na základě deskriptivního přístupu, jenž zahrnuje analýzu dostupných informací, při využití empirických a logických metod. Konkrétně je uplatněna metoda pozorování, a dále metoda analýzy, syntézy či indukce.

Diplomová práce je rozdělena do pěti kapitol, z toho první a poslední kapitola je tvořena úvodem a závěrem. Druhá teoretická kapitola je soustředěna na teoretická východiska politiky soudržnosti Evropské unie a projektového managementu v podmínkách Evropské unie. První část je zaměřena na politiku soudržnosti Evropské unie, jakožto jednu ze stěžejních Unijních

politik, jejímž hlavním cílem je snižování disparit mezi regiony a eliminace zaostalosti znevýhodněných regionů. V druhé části je vysvětlena metodika dotačního managementu používaná v podmínkách Evropské unie, a to především z důvodu, že je tato oblast úzce spjata s realizací projektů v rámci politiky soudržnosti a oblasti životního prostředí, kterými se tato diplomová práce zabývá.

Třetí teoretická kapitola se soustředí na charakteristiku Operačního programu Životní prostředí v programovém období 2014–2020. Úvod této kapitoly je věnován vymezení oblasti životního prostředí jako součásti Dohody o partnerství České republiky. Kapitola je poté detailněji zaměřena na ochranu životního prostředí, a to zejména z pohledu nakládání s odpady. Zkoumány jsou taktéž zkušenosti z minulého programového období z hlediska problémů a potřeb. Závěr třetí kapitoly patří identifikaci Operačního programu Životní prostředí. Popsána je především struktura programu a finanční plán.

Ve čtvrté praktické kapitole je vypracován modelový projektový záměr s názvem „Zjednodušení nakládání s biologicky rozložitelným odpadem ve městě Hlučín a okolí“. Tento modelový návrh projektového záměru by mohl být v budoucnu použit jako reálný projekt a jako podklad žádosti o podporu z Evropských strukturálních a investičních fondů v rámci Operačního programu Životní prostředí v programovém období 2014–2020, konkrétně prioritní osy 3. Obsah kapitoly je dán kombinací struktury studie proveditelnosti a struktury jednotného monitorovacího systému MS2014+. Prostřednictvím tohoto monitorovacího systému probíhají jednotlivé žádosti o podporu. V praktické kapitole je obsažena zejména identifikace operačního programu a výzvy, základní parametry projektového záměru, identifikace žadatele, financování, harmonogram, indikátory, kterých má být dosaženo, a také přínosy projektu.

K zpracování diplomové práce jsou použity relevantní a vhodné zdroje, jenž se soustředí na problematiku životního prostředí a odpadové hospodářství v rámci Evropské unie a České republiky. Nejintenzivněji byl jako zdroj používán programový dokument Operačního programu Životní prostředí 2014–2020.

2 Politika soudržnosti a metodika dotačního managementu v podmínkách EU

V rámci první části této kapitoly bude pozornost zaměřena na politiku soudržnosti Evropské unie (EU), jakožto jednu ze stěžejních politik EU, jejímž hlavním cílem je snižování disparit mezi regiony a eliminace zaostalosti znevýhodněných regionů (Evropská komise, 2014a). V druhé části poté bude vysvětlena metodika dotačního managementu v podmínkách EU, a to především z toho důvodu, že je tato oblast úzce spjata s realizací projektů v rámci politiky soudržnosti EU.

2.1 Podstata a význam politiky soudržnosti EU

Soudržnost je možné chápat jako stav, vyjadřující úroveň disparit mezi jednotlivými členskými zeměmi, jejich regiony nebo skupinami v rámci EU, které jsou politicky a společensky akceptovatelné (Molle, 2007).

Vznik politiky soudržnosti EU spadá do 80. let dvacátého století, tudíž se z časového hlediska řadí mezi jedny z nejmladších politik EU. Již *Jednotný evropský akt* (Single European Act, SEA) v roce 1986 zavedl právní klasifikaci pro upřesnění pojmu „ekonomická a sociální soudržnost“ a stanovil tak základy pro plnohodnotnou politiku soudržnosti, která byla založená na principu solidarity. V roce 1989 poté došlo k vytvoření prvního víceletého finančního rámce Politiky soudržnosti EU na období 1989–1993. Dalším zásadním a významným rokem, který politiku soudržnosti posunul o krok dále, byl rok 1992, ve kterém byla podepsána *Maastrichtská smlouva o založení EU*, a soudržnost se stala součástí hlavních cílů EU. Smysl a význam politiky soudržnosti je touto základní Smlouvou jednoznačně definován jako podpora harmonického a vyváženého rozvoje, především pomocí snížení ekonomických a sociálních disparit mezi různými regiony. Současně tak může být považována za politiku rozvojovou, která se soustředí zejména na podporu dlouhodobého udržitelného růstu a prosperity v regionech prostřednictvím odstraňování překážek a strukturálního přizpůsobování. Jako další motiv pro vytvoření politiky soudržnosti na úrovni EU je považována potřeba přeshraniční spolupráce a zesílení vazby mezi dominantními a zaostávajícími regiony. V rámci *Lisabonské smlouvy* byl zaveden koncept teritoriální soudržnosti, prostřednictvím kterého byla zajištěna územní dimenze této politiky. Pomocí tohoto přístupu se snaží mobilizovat potenciál členských zemí, usnadňovat nalézání inovativních řešení a zlepšovat tak celkovou konkurenceschopnost. Politika soudržnosti je pevně svázána s *Jednotným vnitřním trhem* (JVT) a klíčovými prioritami

(např. Strategii Evropa 2020), jelikož představuje významnou část rámce hospodářské politiky EU (Zahradník, 2016).

V roce 2013 se politika soudržnosti EU podrobila velice podstatným a výrazným změnám oproti roku 1988. Změny byly podstatné v tom ohledu, že určovaly nové směřování politiky soudržnosti. Došlo k přizpůsobení a seřazení cílů v rámci *Evropských strukturálních a investičních fondů* (European and Investment Funds, ESIF), které by měly odpovídat hlavnímu směřování a prioritám stanovených ve *Strategii Evropa 2020* pro inteligentní, udržitelný a inkluzivní růst. Prostřednictvím změn došlo také k upřesnění požadavků na více strategický přístup v plánování a implementaci programů v rámci ESIF. Strategický přístup byl zaměřen především na oblast (Bachtler, 2017):

- výzkumu a vývoje,
- konkurenceschopnosti malých a středních podniků,
- informačních a komunikačních technologií,
- nízkouhlíkové ekonomiky,
- zaměstnanosti,
- sociálního začlenění.

EU v rámci politiky soudržnosti usiluje do roku 2020 o dosažení pěti hlavních cílů v oblasti inovací, vzdělávání, zaměstnanosti, sociálního začlenění a klimatu. V těchto oblastech si poté jednotlivé členské země stanovují své vlastní národní cíle (European Commission, 2014).

2.2 Základní principy politiky soudržnosti EU

Politika soudržnosti EU se opírá o jednotlivé principy a zásady, které se vyvíjely a formovaly od jejího samotného počátku. Principy představují určitý základ, díky němuž je možné řídit jednotlivé aktivity v rámci realizace politiky soudržnosti a koordinace ESIF. Níže uvedený výčet principů platí pro aktuální programové období 2014–2020 a je určitou reflexí dlouhodobého vývoje politiky soudržnosti EU.

Princip programování a plánování

Podpora, která je poskytována znevýhodněným či méně rozvinutým regionům pro zvýšení jejich socioekonomické úrovně, je prováděna pomocí integrovaných programových dokumentů v rámci daných víceletých programovacích období. Prostředky jsou alokovány především na tyto programy, nikoliv jako v začátcích vývoje politiky soudržnosti, kdy se prostředky

alokovaly přímo na jednotlivé projekty. Hlavní programové dokumenty pro současné programové období 2014–2020 jsou (Zahradník, 2016):

- Společný strategický rámec,
- Dohoda o partnerství,
- Operační programy.

Princip partnerství

Princip lze chápat jako spolupráci mezi *Evropskou komisí* a příslušnými orgány státní správy, samosprávy či nevládními aktéry. Zdůrazňuje spolupráci na národní, regionální a místní úrovni. Dochází ke sdílení názorů v rámci konzultačních procesů, kdy jsou navrhované programy v rámci členských zemí diskutovány se všemi zainteresovanými subjekty. Podstatou tohoto principu je, aby se na konkrétní alokaci prostředků podíleli zejména samotní příjemci, kterými jsou zejména regiony, města, obce i soukromé subjekty, pro které jsou prostředky z ESIF určeny (Marek, 2009). Jak tvrdí Zahradník (2016, s. 75): *“Výsledkem decentralizačního trendu je relativní zvýšení a posílení váhy regionálních a místních orgánů a autorit”*.

Princip koncentrace

Podstatou tohoto principu je, aby byly prostředky koncentrovány především vůči regionům, které se vyznačují nejnižší rozvinutostí či nejzásadnějšími problémy. Současně by měly být soustředěny na aktivity, které přinesou maximální užitek v daném regionu. Základní jednotkou jsou komplexní a ucelené operační programy, které se vztahují přímo k daným projektům (Zahradník, 2016).

Princip adicionality (doplňkovosti)

Podstata tohoto principu spočívá v tom, že prostředky plynoucí z ESIF mají pouze doplňkovou funkci k prostředkům, které jsou vynaloženy na úrovni členské země. Členské státy tudíž nemohou prostředky z EU využívat jako nahrazení vlastních výdajů. Cílem principu je zainteresovat jednotlivé země do poskytování pomoci regionům a zvýšit odpovědnost při využívání poskytnutých prostředků (Marek, 2009).

Princip hodnocení, monitorování a transparentnosti

Cílem tohoto principu je přispět k tomu, aby nedocházelo k neefektivnímu využívání prostředků EU a tyto prostředky byly maximálně a efektivně využity. Efektivnost využívání zdrojů by měla být průkazná. Hodnocení probíhá prostřednictvím monitorovacích orgánů před,

v průběhu a po ukončení realizace projektu. Důležitou podmínkou nezávislosti, účinnosti a transparentnosti jsou striktně vymezené kompetence jednotlivých hodnotících subjektů (Zahradník, 2016).

Jak uvádí Piattoni (2016), tak mezi další principy můžeme zařadit tzv. „reálné“ principy, které v podstatě od začátku podepírají určitým způsobem politiku soudržnosti EU. Těmito principy jsou:

- ekonomický růst,
- měřitelnost,
- adicionalita,
- udržitelnost,
- důkladný finanční management,
- orientace na výsledky.

Všechny výše uvedené principy představují reflexi celé doby existence a dlouhodobého vývoje Politiky soudržnosti EU. Pro srovnání lze tudíž uvést principy, na kterých je založena politika soudržnosti České republiky (ČR) v období 2014–2020, a na kterých lze pozorovat rozdíly z časového hlediska i územního zaměření (Zahradník, 2016):

- princip strategického zaměření a propojování,
- princip podpory fungujícího trhu,
- princip podpory kvalitních trhů,
- princip snadnější přípravy a realizace projektů.

2.3 Politika soudržnosti EU v programovém období 2014–2020

Politika soudržnosti EU je zaměřená na všechny regiony a města členských zemí EU a v současném programovém období 2014–2020 je hlavní investiční politikou EU. Z určitého hlediska doplňuje i ostatní politiky EU, které jsou například zaměřeny na zaměstnanost, energetiku, vzdělávání či jednotný vnitřní trh. Primárně poskytuje potřebný rámec pro investice a strategii v rámci plnění sjednaných cílů v oblasti růstu. V současném programovacím období se EU zaměřuje na dosažení pěti konkrétních cílů, kterých má být dosaženo pomocí nastavení 11 specifických cílů podporujících růst v rámci politiky soudržnosti. Došlo k zjednodušení politiky soudržnosti, která nyní klade větší důraz výsledky než v minulých letech. Tento směr tak umožňuje stanovení jasnějších a měřitelnějších cílů s větší mírou odpovědnosti. Co se týče

zjednodušení legislativy, tak byl vytvořen pouze jeden soubor pravidel pro všech pět fondů (European Commission, 2014).

2.3.1 Cíle

Pro dosažení celkových rozvojových cílů EU, se musí politika soudržnosti zaměřit zejména na tři zásadní oblasti při maximalizaci přínosů integrace (Zahradník, 2016):

- naplnění rozvojového potenciálu znevýhodněných a zaostávajících regionů,
- zajištění přizpůsobení na regionální úrovni a klást důraz na zvyšování konkurenceschopnosti a zaměstnanosti v rámci nízkouhlíkové ekonomiky,
- zaměření se na odstranění překážek integrace a přeshraničních bariér.

Primárním cílem politiky soudržnosti je, jak již bylo mnohokrát řečeno, přispět k vyváženému a harmonickému rozvoji nejzaostalejších regionů či území. Politika soudržnosti EU je prováděna v rámci víceletých cyklů, tudíž se cíle v průběhu času mění a reflektují primární potřeby členských či přistupujících států a celkového prostředí EU.

V současném programovém období došlo ke zjednodušení architektury politiky soudržnosti oproti minulému období v tom ohledu, že se snížil počet cílů ze tří na dva hlavní cíle, kterými jsou (Evropská Komise, 2011):

- Investice do růstu a zaměstnanosti,
- Evropská územní spolupráce.

Tyto dva cíle současně odrážejí soulad se *Strategií Evropa 2020*, v rámci které se regiony členských zemí podílejí na společném cíli, kterým je investice růstu a zaměstnanosti. Způsoby a rozsahy investic jsou závislé na míře ekonomického rozvoje daných regionů (Evropská Komise, 2011).

Komplexní architektura politiky soudržnosti EU pro období 2014–2020 je znázorněna v níže uvedené tabulce 1. Pro srovnání je uvedeno i minulé programové období 2007–2013.

Tabulka 2.1: Architektura politiky soudržnosti EU v programovém období 2014–2020 a 2007–2013.

2007 - 2013		2014 - 2020		
Cíle	Fondy	Cíle	Kategorie regionů	Fondy
Konvergence	ERDF ESF Fond soudržnosti	Investice do růstu a zaměstnanosti	Méně rozvinuté regiony	ERDF ESF
Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost	ERDF ESF		Přechodové regiony	Fond soudržnosti
			Více rozvinuté regiony	ERDF ESF
Evropská územní spolupráce	ERDF	Evropská územní spolupráce		ERDF

Zdroj: Evropská komise [online], 2011, vlastní zpracování

Ve výše uvedené tabulce lze také pozorovat určitou kategorizaci evropských regionů, která určuje, jakým způsobem jsou dané regiony způsobilé k finanční podpoře plynoucí z EU. Na základě míry ekonomického rozvoje jsou v období 2014–2020 definovány tři kategorie regionů EU (European Commission, 2015):

- Hlavní prioritu EU představují **méně rozvinuté regiony**. Jsou to regiony, jejichž HDP na obyvatele je nižší než 75 % průměru EU-27. Pro tyto regiony je míra podpory plynoucí z EU stanovena na 75 - 85 %.
- Novou kategorií regionů jsou **přechodové regiony**. HDP na obyvatele těchto regionů se pohybuje v rozmezí 75 - 90 % průměru EU-27. Maximální míra podpory EU je stanovena na 60 %. Cílem této nové skupiny regionů je poskytnout podporu regionům, jejichž konkurenceschopnost během posledních let vzrostla, ale i přesto stále potřebují podporu prostřednictvím cílených investic.

- Třetí poslední kategorií jsou **více rozvinuté regiony**. HDP na obyvatele těchto regionů přesahuje 90 % průměru EU-27 a maximální míra spolufinancování je 50 %.

Dále je také nutné v rámci cílů zmínit priority politiky soudržnosti pro programové období 2014–2020. Priority jsou určeny prostřednictvím 11 tematických cílů, které přispívají k naplňování strategie a hlavních cílů Politiky soudržnosti EU. Tematické cíle jsou financovány třemi fondy. *Evropským fondem pro regionální rozvoj* jsou podporovány investice v rámci všech 11 tematických cílů, přičemž cíle 1-4 představují hlavní investiční priority. *Evropský sociální fond* podporuje především investice v rámci cílů 8-11 a dále cíle 1-4. Co se týče cílů 4-7 a 11, tak ty jsou podporovány prostřednictvím *Fondu soudržnosti*. Výčet jednotlivých tematických cílů podporujících růst je uveden níže (European Commission, 2014):

- 1) Posílení výzkumu, technologického vývoje a inovací.
- 2) Zlepšit přístup k informačním a komunikačním technologiím a zvýšit jejich kvalitu.
- 3) Posílit konkurenceschopnost a význam malých a středních podniků (MSP).
- 4) Podpora přechodu na nízkouhlíkové hospodářství.
- 5) Podpora přizpůsobení se klimatickým změnám, řízení a prevence rizik.
- 6) Chránit životní prostředí (ŽP) a efektivně využívat zdroje.
- 7) Podpora udržitelné dopravy a zlepšení síťových infrastruktur.
- 8) Podpořit kvalitní a udržitelnou zaměstnanost a mobilitu pracovníků.
- 9) Podpořit sociální začleňování, bojovat proti chudobě a diskriminaci.
- 10) Investovat do vzdělání, odborného výcviku a celoživotního vzdělávání.
- 11) Zvýšit efektivitu veřejné správy.

2.3.2 Nástroje

Nejvýznamnějším nástrojem pro realizaci politiky soudržnosti EU jsou pro programové období 2014–2020 především *Evropské strukturální a investiční fondy* (European Structural and Investment Funds, ESIF). Zejména díky těmto nástrojům je umožněno čerpat finanční prostředky z rozpočtu EU. Hlavním záměrem EU je přispět prostřednictvím ESI fondů a ostatních nástrojů k maximálnímu propojení s cíli strategie *Evropa 2020* pro chytrý, udržitelný a inkluzivní růst. Mezi ESI fondy řadíme pět fondů, přičemž pod politiku soudržnosti spadají tři z nich, kterými jsou dva strukturální fondy: *Evropský fond pro regionální rozvoj* (European Regional Development Fund, ERDF) a *Evropský sociální fond* (European Social Fund, ESF). Třetím fondem v rámci politiky soudržnosti je investiční fond: *Fond soudržnosti* (Cohesion Fund, CF). Posledními fondy spadajícími pod společnou zemědělskou a rybolovnou politiku

EU jsou tyto dva investiční fondy: *Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova* (European Agriculture Fund For Rural Devepment, EAFRD) a *Evropský námořní a rybářský fond* (European Maritime And Fisheries Fund, EMFF) (European Commission, 2015).

Pro politiku soudržnosti EU jsou, z historického pohledu vývoje nástrojů politiky soudržnosti EU, základní stavební jednotkou strukturální fondy (v současnosti se jedná primárně o ERDF a ESF), jež jsou využívány jako dotační či grantové nástroje pro spolufinancování jednotlivých operačních programů v rámci nenávratné finanční podpory.

Evropský fond pro regionální rozvoj

Hlavní úlohou tohoto fondu je posílit ekonomickou, sociální a územní soudržnost se zaměřením na regionální nerovnosti v EU. Prioritní financování v rámci tzv. tematické koncentrace je zaměřeno zejména na výzkum a vývoj, zjednodušení přístupu k informačním a komunikačním technologiím, budování infrastruktury pro základní služby podnikatelům a občanům, podporu malého a středního podnikání a nízkouhlíkovou ekonomiku. Finanční podpora plynoucí z ERDF je soustředěna především do nejméně rozvinutých regionů (European Commission, 2015).

Evropský sociální fond

ESF je nejstarším fondem, jež se soustředí především na zlepšování a zvyšování pracovních a vzdělávacích příležitostí, díky čemuž napomáhá nejvíce zranitelným lidem na hranici chudoby. ESF poskytuje finanční podporu v rámci všech regionů a soustředí se na čtyři hlavní tematické cíle, kterými jsou: podpora zaměstnanosti a mobility pracovních sil, podpora sociálního začlenění a boje proti chudobě, investice do kvalitního vzdělávání, dovedností a celoživotního vzdělávání, posílení institucionálních kapacit a efektivní fungování veřejné správy (Piattoni, 2016). Další důležitou oblastí podpory plynoucí z ESF je podporování rovnosti pohlaví, rovných příležitostí a nediskriminace na základě pohlaví, rasy, náboženství či jiných kulturních odlišností. I přes tyto stěžejní oblasti se ESF věnuje i odlišným tematickým cílům, jako je např. podpora přechodu na ekonomiku odolnou vůči změně klimatu a efektivně využívající zdroje energie, podpora výzkumu, vývoje a inovací či podpora malého a středního podnikání (Evropská komise, 2011).

Fond soudržnosti

Fond soudržnosti neboli Kohezní fond je zaměřen na podporu rozvoje chudších států, jejichž hrubý národní důchod na obyvatele je nižší než 90 % průměru zemí EU-27. Stěžejním cílem je

eliminace hospodářské a sociální nerovnosti a podpora udržitelného rozvoje. CF podporuje zejména aktivity a investice spadající do oblasti dopravy, energetiky a životního prostředí. V rámci dopravy se soustředí na oblast transevropské dopravní sítě TEN-T a prioritní projekty evropského zájmu, jež určuje EU. V oblasti životního prostředí podporuje přizpůsobování se změně klimatu a prevenci jejich rizik. Dále podporuje investice v oblasti odpadů, vodohospodářství a městského životního prostředí. CF také podporuje investice v oblasti energetiky, pokud jasně prospívají životnímu prostředí ve smyslu využití obnovitelných zdrojů energií či úspor energie (Evropská komise, 2015a).

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova

EAFRD je finanční nástroj, který podporuje rozvoj venkova a je součástí společné zemědělské politiky EU. Finanční prostředky slouží ke zvýšení konkurenceschopnosti zemědělství a lesnictví, diverzifikace hospodářství venkova, zlepšení kvality životního prostředí, krajiny a života ve venkovských oblastech (Ministerstvo pro místní rozvoj, 2016a).

Evropský námořní a rybářský fond

Tento fond je finančním nástrojem společné rybářské politiky, prostřednictvím kterého je podpora směřována na aktivity v oblasti mořského i vnitrozemského rybolovu. Zaměřuje se především hlavní priority tohoto odvětví, kterými jsou např. udržitelný rybolov, zachování akvakultury, integrovaná námořní politika či implementace pravidel společné rybářské politiky. V tomto ohledu by mělo docházet k financování projektů, které přispívají ke zlepšení kvality života v pobřežních oblastech a jejichž prostřednictvím bude docházet k tvorbě nových pracovních míst (European Commission, 2017a).

I v programovém období 2014–2020 byly prostřednictvím Evropské komise (EK) ve spolupráci s Evropskou investiční bankou (European Investment Bank, EIB) stanoveny *zvláštní nástroje podpory* shodné s dříve využívanými finančními iniciativami (JASPERS, JEREMIE, JESSICA, JASMINE) minulého programového období. Tyto nástroje mají napomáhat dosažení udržitelnější a účinnější politiky soudržnosti. Přáním EK bylo zvýšení rozsahu využívání iniciativ z 1 % na 5 – 6 % (Poledníková, 2013). Jedná se o následující nástroje podpory:

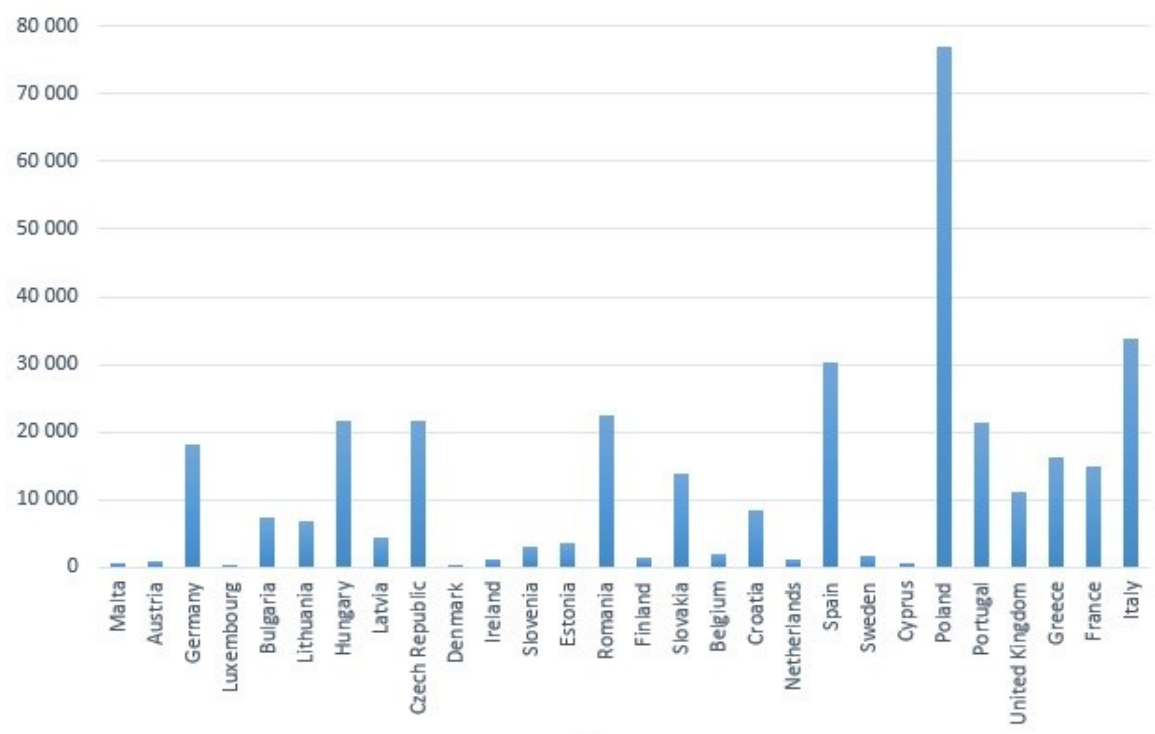
- *Společná pomoc při podpoře projektů v evropských regionech* (Joint Assistance to Support Projects in European Regions, JASPERS) je nástrojem technické pomoci, prostřednictvím kterého je členským státům poskytnuta dostatečná podpora potřebná k přípravě velkých a kvalitních projektů spolufinancovaných z EU.

- *Společné evropské zdroje pro nejmenší až střední podniky* (Joint European Resources for Micro to Medium Enterprises, JEREMIE) je iniciativou, která vznikla díky EK a Evropského investičního fondu. Prosazuje využívání finančních nástrojů ke zlepšení přístupu MSP k finančním prostředkům strukturálních fondů EU.
- *Společná evropská podpora udržitelných investic do městských oblastí* (Joint European Support for Sustainable Investment in City Areas, JESSICA) je finančním nástrojem, prostřednictvím kterého je podporován udržitelný městský rozvoj a obnova. Tento nástroj vznikl z iniciativy EK, Evropskou investiční bankou (EIB) a Rozvojovou bankou Rady Evropy (European Development Bank, CEB).
- *Společná akce na podporu mikrofinančních institucí v Evropě* (Joint Action to Support Micro-finance Institutions in Europe, JASMINE) je nástroj, prostřednictvím kterého je poskytována technická pomoc a finanční podpora nebankovním poskytovatelům mikroúvěrů a zlepšit tak kvalitu služeb a také je rozšířit (Evropská komise, 2014b).

2.3.3 Finanční rámec

Pro politiku soudržnosti EU v programovém období 2014–2020 bylo vyčleněno 351,8 mld. EUR, což představuje 32,5 % celkové alokace rozpočtu EU pro tento sedmiletý rámec. Mezi největší příjemce finančních prostředků z EU patří Polsko (77 mld. EUR), Itálie (34 mld. EUR) a Španělsko (30 mld. EUR). S necelými 22 mld. EUR se také Česká republika řadí mezi příjemce s vyšší alokací (European Commission, 2017b). Výše alokací jednotlivých členských států lze vidět v níže uvedeném grafu 2.1.

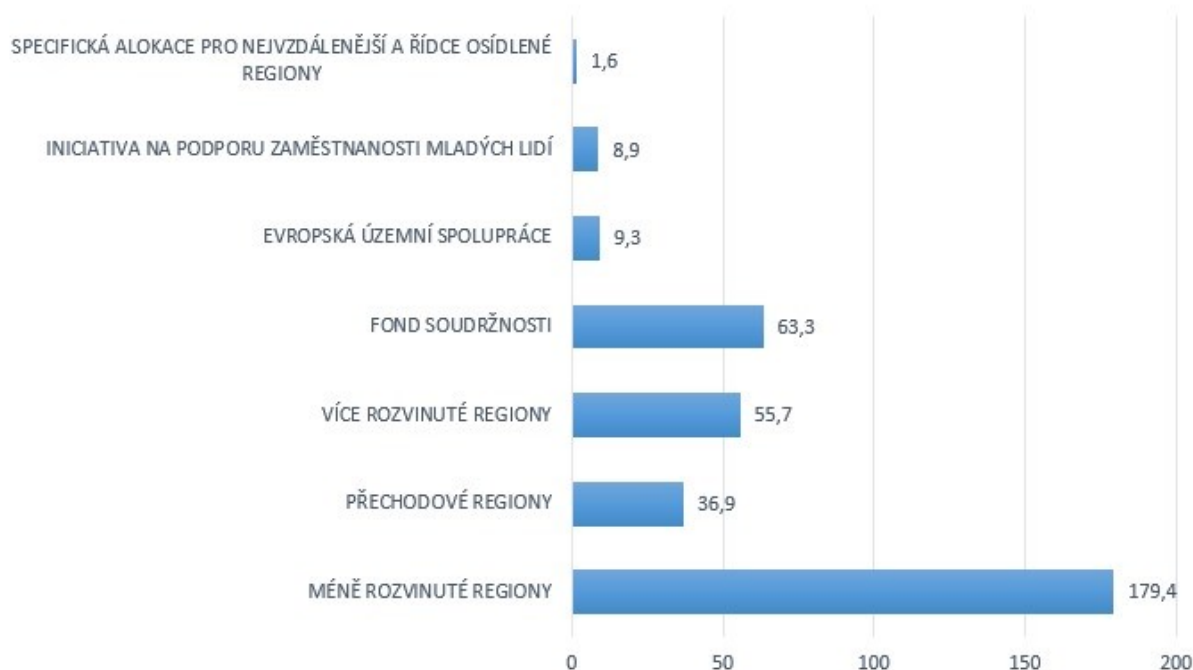
Graf 2.1: Alokace finančních prostředků politiky soudržnosti EU v jednotlivých členských státech EU (v mil. EUR)

Zdroj: European Commission, 2017b; vlastní zpracování

Alokace finančních prostředků plynoucích z EU mohou být taktéž zobrazeny dle kategorií financování. Právě toto rozdělení lze pozorovat v níže uvedeném grafu 2.2 (Evropské komise, 2015b).

Graf 2.2: Alokace finančních prostředků politiky soudržnosti EU dle kategorií financování v programovém období 2014–2020 (v mld. EUR)

Zdroj: Evropská komise [online], 2015b; vlastní zpracování

Z grafu 2.1 je zřejmé, že největší alokaci finančních prostředků EU připadá na kategorii méně rozvinutých regionů úrovně NUTS 2, které jsou z největší části podporovány z ERDF, a které jsou pro EU prioritní. Další kategorií s největší alokací je kategorie Fond soudržnosti, poté následují kategorie více rozvinuté regiony a přechodové regiony.

2.3.4 Programový rámec

Pro politiku soudržnosti je velice důležitý také programový rámec, jenž se v programovém období 2014–2020 skládá z níže uvedených dokumentů.

Společný strategický rámec (Common Strategic Framework, CSF) byl vytvořen především z důvodu posílení procesu strategického programování. Tento rámec určuje klíčové priority a aktivity, jež jsou podporovány prostřednictvím ESIF. Dále jsou v rámci tohoto dokumentu identifikovány hlavní výzvy, kterých by mělo být dosaženo na různých místech EU. V neposlední řadě jsou stanoveny politické cíle a horizontální principy v rámci využívání podpory z ESIF. Prostřednictvím vymezení všech prioritních oblastí, aktivit spolupráce, mechanismů pro koordinaci jednotlivých fondů je zajišťováno naplňování strategie Evropa 2020 (Poledníková, 2013)

Dohoda o partnerství (Partnership Agreement, PA) slouží jako základní zastřešující dokument pro využívání finančních prostředků z ESI fondů. Na základě evropských, národních i regionálních strategických dokumentů analyzuje v jednotlivých členských státech EU socioekonomickou situaci, disparity či rozvojové potřeby. V návaznosti na tyto analýzy definuje priority a očekávané výsledky pro celé programové období. Důležitou součástí dokumentu jsou také základní implementační opatření či předběžné podmínky, které musí být splněny, aby dané země mohly využít podpory z ESIF. Dohoda je svým obsahem závazná i pro jednotlivé programové dokumenty (Ministerstvo pro místní rozvoj, 2017).

Operační programy (Operational Programmes, OP) jsou nástrojem, prostřednictvím kterého dochází k zajištění využití růstového potenciálu, vyřešení určitého problému či skupiny problémů příslušným řídicím orgánem. OP přesně a jasně definuje cíle a priority, co je potřeba řešit a jakým způsobem danou situaci vyřešit. Soustředí se na konkrétní tematickou oblast. Při zpracování OP je také důležité brát v úvahu výstupy tzv. ex-ante a ex-post podmíněnosti. Předběžné (ex-ante) podmínky jsou propojeny s tematickými cíli EK v rámci investičních priorit, jenž mají vazbu na strategii Evropa 2020 a musí být členskými zeměmi splněny (Poledníková, 2013).

2.4 Teoretická východiska projektového managementu v podmínkách EU

Připojování nových států k Evropské unii s sebou přináší určitou potřebu v podobě realizace daných ambiciózních plánů v rámci cílů a směřování EU. V této souvislosti se do popředí dostává pojem *projektové řízení* či *projektový management*. V současné době představuje efektivní nástroj k řízení změn či dosahování cílů, což umožňuje získávat výstupy určité kvality za použití co nejnižších nákladů s ohledem na harmonogram a ostatní zdroje (Svozilová, 2011).

2.4.1 Základní terminologie projektového managementu

V současném ekonomickém prostředí je znalost projektového managementu klíčová. Především z důvodu neustálé potřeby se přizpůsobovat změnám a reagovat na nové podněty, které jsou způsobeny společenskými, ekonomickými, sociálními faktory a vývojem vědy a techniky. Vymezení základní terminologie je z hlediska komunikace mezi aktéry projektového prostředí nesporně důležité.

Je možné nalézt celou řadu definic projektového managementu, avšak mezi základní dvě patří definice, které jsou celosvětově uznávány.

První z definic dle světového teoretika projektového řízení profesora *Harolda Kerznera* (1998) nahlíží na projektový management jako na souhrn aktivit, které spočívají v plánování, organizování, řízení a kontrole zdrojů společnosti s relativně krátkodobým cílem, který je stanoven pro realizaci specifických cílů a záměrů.

Druhá základní definice vychází od uznávaného mezinárodního sdružení *Project Management Institute* (PMI), které tvrdí, že projektový management je v podstatě aplikace znalostí, schopností, nástrojů a technologií na aktivity projektu tak, aby byly požadavky projektu splněny (Svozilová, 2011).

Dle Svozilové (2011) existuje pět základních prvků, jejichž užitím dosáhneme úspěšného projektového managementu se správnou aplikací metod a znalostí. Těmito prvky jsou:

- projektová komunikace mezi účastníky projektu,
- týmová spolupráce a důvěra,
- životní cyklus projektu,
- samotný projektový management (soubor aplikovaných nástrojů a technik, které vedou ke splnění cíle),
- organizační závazek (pověření manažera řízením projektu, časový harmonogram, finanční zdroje, metodologie a technologie).

Je také důležité zmínit hlavní veličiny a jevy, které vytvářejí hranice projektového managementu a působí v procesu řízení a mohou ovlivnit chod celého projektu. Těmito veličinami jsou zejména, čas, finanční náklady a předmět projektu. Dále se také uvádí například kvalita realizovaných výstupů, míra neurčitosti nebo rizika. Mezi výhody projektového managementu bychom mohli zařadit například jasně definovaný časový a nákladový rámec realizace činností nebo tvorbu podmínek pro sledování skutečného průběhu realizace oproti danému plánu, kdy by dané odchylky mělo být možné efektivně odstranit. V průběhu realizace projektů však může také docházet k řadě situací, které jsou jen těžko předvídatelné. Řešení těchto situací pak záleží na zkušenosti, odbornosti a připravenosti daného manažera či projektového týmu.

2.4.2 Základní prvky projektu

Pojem *projekt* byl v této podkapitole zmiňován již mnohokrát, tudíž je zaprvé potřeba tento předmět projektového managementu definovat. Projekt je nejzásadnějším prvkem projektového

managementu a jeho definice se mohou lišit. A to především z důvodu, že jak v laické, tak odborné veřejnosti je skloňován v mnoha souvislostech, tudíž je chápán různě. Definování projektu tak bývá odlišné i z pohledu předních projektových asociací (Doskočil, 2013). Nicméně stěžejní prvky projektu lze shrnout takto:

- jde o jedinečný řízený proces s daným specifickým cílem, který má být realizací projektu naplněn,
- začátek a konec projektu musí být přesně definován, společně s přesnými pravidly řízení a regulace,
- je dán rámec finančních zdrojů potřebných k realizaci projektu,
- jedná se o koordinovaný soubor aktivit, které jsou řízeny projektovým týmem nebo jednotlivcem,
- má za úkol dosáhnout předem daného cíle a vytvořit tak unikátní výstup,
- v projektu jsou obsaženy prvky rizika,
- důležitým prvkem projektu je také jeho dočasnost a unikátnost způsobená rizikovostí projektu, čímž je odlišen od běžných rutinních činností.

Z výše uvedených prvků vyplývají tři základní parametry, které jsou východiskem při rozhodování o projektu, a které současně definují určitý prostor, ve kterém se vytváří jedinečný výstup projektu. Trojice těchto parametrů se nazývá *trojimperativ* (Doskočil, 2013):

- **cíl** (co má být uděláno) – jedinečný výstup,
- **čas** (kdy to má být uděláno) – čas pro plánování jednotlivých činností,
- **náklady** (za kolik to má být uděláno) – finanční vyjádření přiřazených zdrojů projektu a ostatní náklady.

Mezi jednotlivými parametry existuje vzájemný vztah. Pokud dojde ke změně jednoho z parametrů a druhý zůstane nezměněn, pak se nutně musí změnit třetí parametr adekvátním způsobem. U většiny projektů je nutné hledat kompromis mezi danými parametry. Tím se rozumí nejvhodnější vztah mezi parametry (Doskočil, 2013). Úspěšné řízení projektu se tedy vyznačuje dosažením stanovených parametrů v daném termínu a v rámci požadovaného rozpočtového rámce. Výstupem je jedinečný produkt projektu.

Projekty se dají rozdělit podle několika kritérií, nejčastěji se však dělí na dva základní typy, a to na *investiční* neboli „tvrdé“ a *neinvestiční* neboli „měkké“. Pro investiční projekty je typická realizace určité stavby, výstavby nebo rekonstrukce. Tyto projekty se soustředí zejména

na pořízení investičního majetku, který slouží k naplnění cíle projektu. Příkladem investičních projektů mohou být například výstavba dálnic, budov, kanalizací, nákup strojů nebo rekonstrukce různých nemovitostí. Smyslem investičních projektů není pouze daná fyzická realizace stavby, ale také výstup či nástroj, který umožní provozovat další veřejně prospěšné činnosti. Opakem jsou neinvestiční projekty, které jsou spojeny zejména s investicí do lidské vzdělanosti. Soustředí se na podporu aktivit, při kterých je pořízení majetku pouze podpůrnou záležitostí v omezené míře. Příkladem mohou být například změny ve výrobě firmy, nové metody výuky, rekvalifikace či zvyšování uplatnitelnosti na trhu práce.

Projekty se kromě těchto dvou rozdělení dají klasifikovat i jinými způsoby, které jsou uvedeny v následující tabulce 2.2.

Tabulka 2.2: Klasifikace projektů

Podle cílů	konkrétní	cíle jsou jasné
		metody jsou známé
		ukončení je známé
	otevřené	cíle jsou nejasné
		metody ad hoc
		ukončení je neznámé
Podle typů změn	technické	stavby budov, dálnic, pořízení strojů atd.
	kulturní	organizační změny, konference, metody výuky atd.
	smíšené	informační systém úřadu včetně výpočetní techniky
Podle velikosti	malé	doba: měsíce, rozpočet: statisíce Kč
	střední	doba: roky, rozpočet: jednotky až desítky milionů Kč
	velké	doba: desítky let, rozpočet: stovky milionů Kč až miliardy Kč

Zdroj: LMS, VŠB-TUO, EkF, Projektový a dotační management B, 2017; vlastní zpracování

2.5 Metodika projektového managementu v podmínkách EU

Metodika projektového managementu byla vytvořena na základě potřeby standardizace projektového prostředí a to zejména v oblasti řízení veřejných zakázek. Metodika předkládá promyšlený systematický postup, který řeší konkrétní problémy a zahrnuje vazby mezi jednotlivými procesy či fázemi. Součástí těchto postupů je také vytvoření jednotlivých programových dokumentů. Ve výsledku jde o jedinečný způsob, jak lze řídit projekty všech velikostí při minimalizování rizik či nákladů.

2.5.1 Řízení projektů

Zkoumáním principů řízení projektů a jejich aplikací se zabývají lidé téměř ve všech oblastech své aktivity. Jedná se zejména o poskytnutí určité flexibility, která je využívána převážně při plánování, řízení a kontrole projektu. Díky metodikám projektového řízení je také možné efektivně reagovat na změny, které se v průběhu realizace projektu mohou objevit, což je považováno za velkou výhodu. Řízení projektu je vnímáno jako proces, při kterém jednotlivci nebo organizace využívají své znalosti a zdroje za účelem úspěšného dokončení projektu. Hlavním účelem je dosáhnout předem stanoveného cíle. Pro efektivní řízení projektů existuje řada metodik či nástrojů, mezi něž patří například:

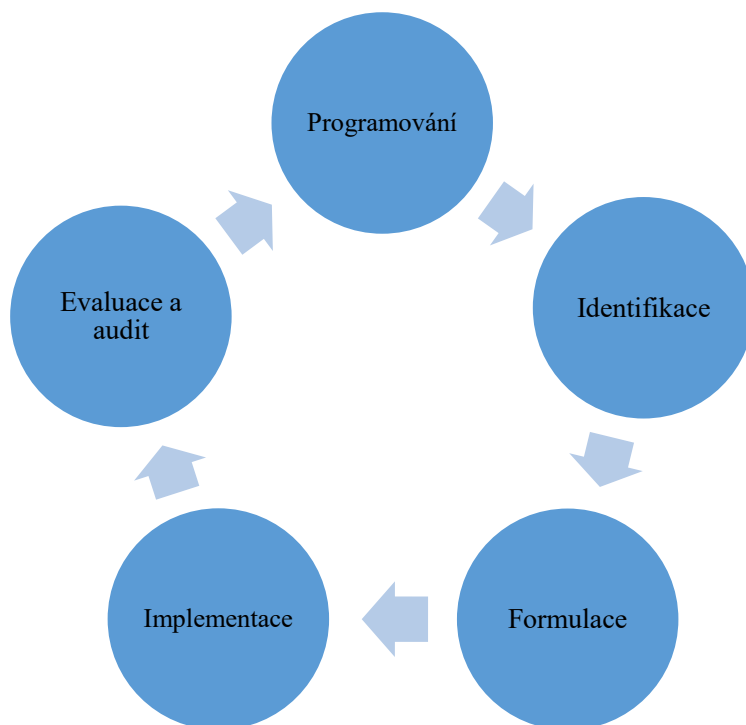
- *Logický rámec projektu* (Logical Framework Approach, LFA) je metodikou, která byla vytvořena v roce 1969 a slouží pro stanovení cíle, záměru, základních výstupů a aktivit projektu. V podstatě je prostřednictvím LFA daný projekt popsán stručně a srozumitelně. Je také vhodná pro identifikaci a následné řešení problémů, které v průběhu realizace projektu mohou nastat. Metodika se neuplatňuje pouze v přípravné fázi, ale rovněž je velice platná ve fázi implementace a evaluace. LFA tvoří klíčový základ pro přípravu a současně pro rozvoj monitorovacího systému a je znázorněn prostřednictvím matice logického rámce, která je strukturovaná do čtyř řad a čtyř sloupců (Máchal, 2015).
- *Project Cycle Management* (PCM) je metodika, která byla vytvořena za účelem správného řízení evropských projektů. Evropskou komisí byla přijata již roku 1992 a stala se tak primárním postupem pro realizaci projektů. Hlavním účelem PCM je jasně a realisticky definovat cíle projektu při zohlednění faktorů kvality, které rozšiřují přínosy projektu v dlouhodobějším časovém horizontu. Tato metoda by měla taktéž, prokazovat, že projekt bude tvořen a realizován v rámci pravidel EU i daného státu (European Commission, 2004).

- *PRINCE2* je metodika, která slouží k řešení problémů a efektivnímu řízení projektů. Je využívána zejména ve veřejném sektoru. V soukromém sektoru se můžeme s touto metodikou setkat především u britských firem. Struktura metodiky je složená ze čtyř klíčových částí: principy, procesy, témata a přizpůsobení metodiky prostředí (Doležal, 2012).
- *TenStep* je metodika vytvořená pro pomoc společnostem s uskutečňováním jejich cílů v rámci jednotlivých projektů, prostřednictvím poradenských a školicích služeb.

2.5.2 Programový cyklus

Aby došlo k úspěšnému dosažení všech stanovených cílů projektu, je potřeba se držet během přípravy i realizace přesného a jasně strukturovaného programu. Programy jsou v podstatě hlavním výstupem tzv. programového cyklu. Program lze chápat jako soubor určitých činností či priorit, jenž jsou podpořeny z rozpočtu EU ve prospěch příjemce a pomocí jednotlivých projektů dochází k realizacím těchto programů. Řízení projektů v rámci programového cyklu probíhá na základě pěti fází, kterými jsou programování, identifikace, formulace, implementace, evaluace a audit. Cyklus je graficky zobrazen níže na obrázku 2.1.

Obrázek 2.1: Programový cyklus z pohledu státní správy

Zdroj: European Commission, 2004; vlastní zpracování

Programování

Během první fáze dochází k stanovení základních pravidel spolupráce mezi členskou zemí a Evropskou komisí. V průběhu této fáze je vytvořena socioekonomická analýza, prostřednictvím které dochází k identifikaci základních potřeb dané členské země, jenž budou hlavním předmětem vzájemné spolupráce a dalších případných diskuzí v rámci přípravy a implementace programových dokumentů (především operačních programů). V rámci této spolupráce jsou rovněž zohledňovány zkušenosti z let minulých, jenž napomohou při určování strategie Evropské komise. Stěžejním zaměřením fáze programování je identifikovat zúčastněné subjekty a následná analýza priorit či příležitostí daného státu. Poté se na základě analýzy definují hlavní priority a tematické cíle jednotlivých dotačních programů, kterých bude dosaženo určitou strategií. Finanční zdroje v rámci programů jsou vypláceny z ESIF.

Identifikace

V průběhu této fáze dochází k formulaci prvotní myšlenky směřující k zaměření programu a stanovení stěžejních záměrů daného programu, jenž budou propojeny s cíli a prioritami Evropské komise. Tudíž jde především o prověření jednotlivých potenciálních projektů či záměrů, při kterém je nezbytné ověřit, zda jsou dané způsobilé výdaje slučitelné s cíli a prioritami, které byly výstupem fáze programování. Výstupem této fáze jsou různé typy *předběžných studií* (např. situační analýzy, studie příležitostí, SWOT analýzy, apod.), které zajišťují ověření, zda jsou vytipované projektové záměry realizovatelné v členské zemi EU a slučitelné s prioritami politiky soudržnosti EU.

Formulace

V průběhu fáze formulace dochází k utváření předběžných návrhů, které obsahují způsob koordinace daných programů včetně jejich finančních alokací, řízení rizik, hodnocení a mechanismu kontrol. Účelem této fáze je vytvořit daný programový dokument v podobě samotného plánu realizace konkrétních opatření v podobě budoucích projektových záměrů.

Implementace

V této fázi dochází k realizaci daného programového dokumentu, jejímž výstupem má být dosažení předem stanovených cílů. V průběhu realizace samotného operačního programu dochází k příjmu žádostí o podporu, administraci a schvalovacímu procesu. Celá realizace programu je uskutečňována za pomoci efektivně vynaložených zdrojů. Důležitou součástí fáze implementace je i monitorování, jenž hodnotí dosažený pokrok projektu prostřednictvím

monitorovacích zpráv, které se dají považovat za stěžejní dokumenty této fáze. Implementace patří mezi nejdůležitější fáze, jelikož lze v průběhu této fáze pozorovat zřetelný přínos daného programu, jenž byl v průběhu předešlých fází připravován a plánován. V závěru této fáze by mělo dojít k rozhodnutí, zda v zaměření daného programu pokračovat či jej ukončit.

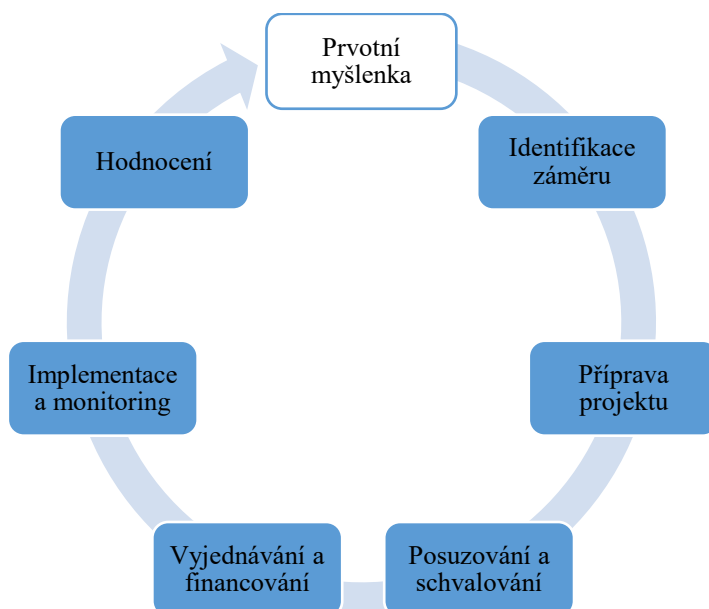
Evaluace a audit

Fáze evaluace a auditu je fází hodnocení pokračujícího či ukončeného programu. Toto hodnocení je v kompetenci auditního orgánu dané země. Cílem evaluace je zhodnotit, zda došlo k naplnění předem stanovených cílů, zhodnotit dopady programu a také posoudit udržitelnost daného programu. To vše je obsaženo v různých výstupních dokumentech, jako např. v *závěrečných hodnotících zprávách*. Tento dokument poskytuje důvěryhodné a podrobné informace, které by mohly být užitečné při realizacích budoucích programů.

2.5.3 Projektový cyklus

Projektový cyklus je ve své podstatě metodickou pomůckou pro přípravu a řízení projektu. Je to souvislý proces, kdy jednotlivé fáze spolu souvisí a navazují na sebe. Každá fáze vytváří podklady pro následující fázi. Na obrázku 2.2 je všech šest fází zobrazeno, přičemž první tři se pokládají základ projektu.

Obrázek 2.2: Projektový cyklus

Zdroj: Marek, 2009; vlastní zpracování

Identifikace a formulace záměru

Je to fáze, pro kterou je zásadním předpokladem existence prvotní myšlenky neboli projektového záměru a také stanoveného globálního cíle, kterého má být prostřednictvím projektu dosaženo. Základem by také měla být důkladná analýza dané problematiky a regionu. Je velice důležité zjistit, zda daný projekt souhlasí s požadavky EU a zda bude vůbec možné zažádat o finanční prostředky z ESIF. Jestliže je účel projektu slučitelný se zaměřením některým z operačních programů, je možné přesunout se k další fázi.

Příprava a formulace projektu

V této fázi by měl být detailně rozpracován daný projektový záměr včetně finanční a institucionální analýzy či dopadů na životní prostředí. V průběhu fáze dochází k vykonávání základních činností, jako například vymezení či přehodnocování cílů, podmínek a předpokladů projektu, jmenování managementu a zodpovědných osob či vypracování projektových dokumentů. Co se týče projektového záměru v rámci procesu přípravy a plánování, tak by měl mít jasně stanovené cíle, priority a přínosy projektu, definovaný výchozí stav řešené oblasti, stanovený potřebný rozpočet, rozvržený časový harmonogram a posouzené rizika (Doležal, 2013).

Posuzování a schvalování projektu

V této fázi dochází k posuzování či schvalování projektu řídicím orgánem nebo zprostředkujícím subjektem, jehož posláním je kontrolovat účelné, efektivní a hospodárné řízení a provádění programů v souladu se zásadami finančního řízení. Řídicí orgán přijímá žádosti a následně je analyzuje a hodnotí v rámci věcné a formální přijatelnosti. Analyzují se ekonomické, finanční, technické či sociální aspekty daného projektu. Během tohoto procesu je velice důležitá komunikace obou stran z hlediska výměny informací týkajících se specifických cílů projektu či očekávaných výsledků.

Vyjednávání a financování

V rámci této fáze dochází k vyjednávání rozpočtu projektu a k podpisu smlouvy mezi odpovídajícím schvalovatelem (řídicí orgán) a předkladatelem žádosti (potenciálním žadatelem). S žadatelem, kteří danou žádostí splní všechna předem stanovená kritéria, je podepsán právní akt o poskytnutí podpory. Tato poskytnutá podpora (zpravidla ve formě dotace) je účelová, což znamená, že musí být využita pouze pro daný účel, který je uveden v rozhodnutí. Příjemce podpory je povinen při použití těchto finančních prostředků dodržovat veškerá pravidla a podmínky uvedené v rozhodnutí.

Implementace (realizace) a monitoring

Tato fáze je tvořena samotnou realizací projektu, která navazuje na ukončené a schválené procesy. V rámci realizace jsou vykonávány činnosti, které se zaměřují na dosažení plánovaných cílů. Proces řízení je souhrnem aktivit, které se zaměřují především na výkon, kontrolu a časování. K realizaci se váže i monitoring projektu, jehož účelem je především zjištění případných problémů a co nejrychlejší a nejefektivnější postup při řešení těchto problémů. Může zde dojít také k aktualizacím původních plánů, k posunutí harmonogramu či změně rozpočtu.

Hodnocení

V rámci poslední fáze cyklu dochází k hodnocení účinnosti a dopadů projektu. Toto hodnocení probíhá prostřednictvím srovnání reálného dosaženého výsledku s předem stanovenými cíli, zda došlo k jejich naplnění. Pokud se vyskytnou případné chyby či nedostatky, tak mohou být využity v rámci příprav nových projektů (Marek, 2009).

2.5.4 Asociace projektového managementu

V oblasti projektového managementu bylo v průběhu let založeno několik organizací podporujících rozvoj projektového managementu jakožto profese. V současné době lze mezi přední světové organizace zařadit tyto:

- Project Management Institute (PMI),
- International Project Management Association (IPMA),
- Association for Project Management (APM),
- Společnost pro projektové řízení (SPŘ) v rámci České republiky.

Co se týče metodiky projektového managementu v rámci Evropské unie, tak již v roce 1992 byl přijat Evropskou komisí již zmiňovaný Project Cycle Management (PCM), jenž je se svým základem logického rámcového postupu hlavním souborem nástrojů pro řízení projektů. První PCM manuál byl vydán Evropskou komisí v roce 1993. K poslední aktualizaci došlo v roce 2004. Smyslem PCM manuálu je podporovat správné postupy řízení a efektivního rozhodování v rámci kompletního projektového cyklu (European Commission, 2004).

Project Management Institute

Tato organizace se sídlem v americké Pensylvánii byla založena roku 1969 a momentálně je se svými 185 pobočkami po celém světě největší a nejznámější profesionální neziskovou asociací v oblasti projektového managementu. Asociace podporuje praktickou profesi a vědu

projektového managementu prostřednictvím celosvětových standardů a certifikací, jenž jsou uvedeny v takzvaném PMBOK Guide. Tento základní nástroj projektového řízení byl aktualizován naposledy v roce 2013 jakožto páté vydání. Asociace rovněž provádí různé průzkumy a nabízí přístup k mnoha užitečným informacím, které jsou potřeba pro kariérní růst a rozvoj projektových profesionálů. Rozvoj daných profesionálů však probíhá především na základě certifikačních programů, kdy po absolvování získávají jednotlivé celosvětově uznávané certifikáty, které jsou zobrazeny v tabulce 2.3. Pro získání jednotlivých certifikátů musí uchazeči prokázat potřebné zkušenosti při řízení projektů a dále musí vykonat zkoušku, která ověří jejich znalosti (PMI, 2018a).

Tabulka 2.3: Certifikace dle PMI

Název certifikace	Délka praxe (hodin)	Odborné vzdělávání (hodin)	Cena (USD)
Project Management Professional	7 500	35	555
Certified Associate in Project Management	-	23	300
Program Management Professional	10 500	-	1 000
Portfolio Management Professional	10 500	96	1 000
PMI Agile Certified Practitioner	2 000	21	495
PMI Professional in Business Analysis	7 500	35	555
PMI Risk Management Professional	4 500	40	675
PMI Scheduling Professional	5 000	40	670

Zdroj: PMI, 2018b; vlastní zpracování

International Project Management Association

IPMA (Mezinárodní organizace pro projektové řízení) zahájila svou činnost v roce 1965 jakožto evropská nezisková organizace, která se zabývá problematikou projektového řízení. IPMA je v tomto oboru druhou největší asociací a je zaregistrována v Žürichu. Jedná se o mezinárodní síť jednotlivých národních asociací. Založena byla v podobě diskuzní skupiny světových manažerů, kteří se při řízení mezinárodních projektů a vzácných zdrojů potýkali s problémy. Postupem času se tato asociace z Evropy rozšířila do Asie, Severní a Jižní Ameriky,

Afriky či Austrálie. V současné době má IPMA více než 60 národních asociací a tento počet se stále zvyšuje. IPMA a národní asociace slouží především k zlepšení profesních výkonů s cílem úspěšného projektování. Snaží se usnadnit společnou tvorbu ekonomických a profesních výhod. Dále nabízí určité know-how a služby ve prospěch jednotlivců i organizací v rámci veřejného či soukromého sektoru. IPMA také zabezpečuje vzájemnou uznatelnost jednotlivých certifikátů a v podstatě sjednocuje systém certifikace. K celkové efektivitě organizace a rozvoji přispívá zejména maximalizace spolupráce mezi jednotlivými členy. Cílem spolupráce je zajistit co možná nejlepší zdroje pro své členy a umožnit odbornou výměnu zkušeností (IPMA, 2018).

Společnost pro projektové řízení

Tato nezisková členská národní společnost byla založena v roce 1990 a v roce 2001 spustila certifikace projektových manažerů podle daných standardů IPMA. Sídlo má tato společnost v Brně jakožto pobočka IPMA. V České republice je prozatím tato společnost nejvyšší nezávislou, odbornou, mezinárodně uznávanou autoritou, která spojuje jednotlivce a firmy v oblasti projektového řízení. Cílem SPŘ je nabízet certifikace, vydávat a rozvíjet *Národní standard kompetencí projektového řízení* podle IPMA a *Národní standard kompetencí konzultanta*, sloužící jako základ, který by měli projektoví manažeři a poradci ovládat. Jakožto vedlejší činnost může být zmíněna například odborná podpora při jazykových překladech v oblasti projektového řízení. SPŘ v současné době nabízí jak řádné, tak přidružené členství (SPŘ ČR, 2018).

3 Operační program Životní prostředí jako klíčový nástroj podpory ochrany životního prostředí v ČR

Úvod této kapitoly je věnován vymezení oblasti životního prostředí jako součásti Dohody o partnerství České republiky. Kapitola je detailněji zaměřena na ochranu životního prostředí, a to zejména z pohledu nakládání s odpady. Zkoumány jsou taktéž zkušenosti z minulého programového období z hlediska problémů a potřeb. Závěr třetí kapitoly patří identifikaci Operačního programu Životní prostředí. Popsána je především struktura programu a finanční plán.

3.1 Vymezení tématu životního prostředí v Dohodě o partnerství ČR

Charakteristika strategického programového dokumentu *Dohoda o partnerství* byla zmíněna již ve druhé kapitole. Jedná se o dokument, jenž je vypracováván každým členským státem EU z důvodu efektivního využívání finančních prostředků z ESIF v programovém období 2014–2020. Současně má tento dokument přispět k naplňování strategie Evropa 2020. Obsahem dokumentu jsou analýzy a průzkumy nynější sociální a hospodářské situace v ČR. Na základě těchto analýz jsou posléze stanoveny priority pro rozdělení finančních prostředků (INTEGRA CONSULTING s.r.o., 2014).

3.1.1 Ochrana životního prostředí v souvislosti s nakládáním s odpady

České republice se díky změnám ve struktuře hospodářství a implementaci nové legislativy po roce 1989 podařilo výrazně zmírnit zátěž na životní prostředí. Od roku 2000 však dochází k problematickému znečišťování, které je způsobeno pozvolným zvyšováním látek, jenž mají bohužel negativní vliv na ŽP. Znečišťující látky se kumulují zejména v městských a průmyslových regionech. Pro venkovská území a malé obce je naopak typické, že zaostávají ve vybavení infrastrukturou ŽP.

Aspekty ovlivňující úroveň životního prostředí jsou obsaženy v Dohodě o partnerství ČR a patří mezi ně zejména:

- kvalita ovzduší,
- nakládání s odpady,
- hospodaření s vodou,
- krajina, ekosystémy a biodiverzita,
- ochrana stanovišť živočišných a rostlinných druhů,
- geofaktory, jako např. eroze půdy

- staré ekologické zátěže,
- energetická náročnost budov a municipálních infrastruktur.

Co se týče tvorby odpadů v ČR, tak v průběhu let 2003 až 2012 výrazně poklesla, konkrétně o 16,8 %. Celková produkce odpadů posledních tří let má však stagnující či velice mírný klesající trend. Tento trend je z řad odborníků zdůvodňován zejména strukturálními změnami průmyslové výroby. Pozitivní vývoj lze pozorovat u produkce nebezpečných odpadů, kdy v průběhu let 2003 až 2012 poklesla jejich tvorba o 7,8 %. Trendem posledního desetiletí je růst podílu využívaných odpadů oproti klasické likvidaci. Co se týče zpracovávání a nakládání s komunálním odpadem, tak nejvyužívanějším způsobem je jeho úrovňové či podúrovňové ukládání, což je jeden z nejnevhodnějších způsobů skládkování. Z celkové produkce komunálních odpadů v roce 2016 bylo zlikvidováno 51 %, ve stejném roce bylo spáleno 15 %, recyklováno 28 % a kompostováno 6 % komunálních odpadů (MMR ČR, 2016b).

Graf 3.1: Produkce a nakládání s komunálními odpady v letech 2002–2016 (v % a kg/obyv.)

Zdroj: Český statistický úřad, 2017

Z výše uvedeného grafu 3.1 lze vidět produkci komunálního odpadu a nakládání s ním v průběhu let 2002 až 2016. Pozitivním zjištěním v rámci nakládání s odpady je, že můžeme vidět klesající trend z hlediska skládkování a rostoucí trend z hlediska recyklace. V konečném důsledku lze hovořit o pozitivním celkovém vývoji v rámci nakládání s odpady. Problém však spočívá v tom, že produkce odpadů s časem stále roste.

Jako problematická složka komunálního odpadu je vnímán biologicky rozložitelný komunální odpad (BRKO). Ukládání BRKO na skládky je totiž dle *Směrnice 1999/31/ES* o odpadech omezeno. Z toho důvodu došlo v České republice ke stanovení cíle v podobě snížení maximálního množství BRKO ukládaného na skládky tak, aby v roce 2020 byl podíl BRKO nejvýše 35% z celkového množství BRKO vyprodukovaného v roce 1995. Z analýzy odpadového hospodářství ČR vyplývá, že mezi problémové oblasti patří nedostatečná prevence vzniku odpadů, ukládání BRKO na skládky či nevhodné materiální využití odpadů (MMR ČR, 2016b).

K vyhodnocení vlivu koncepce Dohody o partnerství ČR pro období 2014–2020 došlo v roce 2014, kdy byl zkoumán zejména vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Do hodnocení byla zapojena i oblast týkající se nakládání s odpady. Dle tohoto hodnocení je možné prostřednictvím PA ČR přinést do odpadového hospodářství inovace, jenž sníží produkci odpadu. Pro ČR je snížení skládkování a efektivní nakládání s odpady prioritním cílem. V opačném případě při nedodržení koncepce PA ČR může dojít k situaci, kdy bude pozitivní trend efektivního využívání odpadu zpomalen. Důležitým aspektem bude také správné zavedení nástrojů souvisejících s využíváním odpadu. Mezi tyto nástroje je možné zařadit například novelizaci zákona o odpadech či nový Plán odpadového hospodářství ČR (INTEGRA CONSULTING s.r.o., 2014)

3.1.2 Územní rozdíly v ochraně životního prostředí ČR

Územní rozdíly a podoba daných složek životního prostředí se odvíjí od hospodářského vývoje, přírodního rázu krajiny či hustoty osídlení.

Územně ohraničený charakter mají ta území, ve kterých dochází k častému či pravidelnému překračování emisních limitů. V tomto případě se ve většině jedná o průmyslové regiony, území s rozsáhlou silniční dopravou či kraje s převahou malých sídel, kde je problémem z hlediska znečištění především vytápění domácností. Problematickými kraji, ve kterých byla vyprodukována téměř polovina ovzduší znečišťujících látek, je Moravskoslezský, Ústecký či Středočeský kraj. Jsou to především kraje, které jsou zaměřeny zejména na těžký průmysl. V opačném případě, mezi kraje s kvalitním ovzduším řadíme Jihočeský kraj a Vysočinu. Ve většině krajích je hlavním zdrojem znečištění doprava. Kraje, které se hlavním zdrojem znečištění lehce liší, jsou Ústecký, Moravskoslezský, Pardubický a Karlovarský. V těchto krajích mají zásadní vliv na znečištění především stacionární zdroje (zařízení spalovacího nebo jiného technologického procesu). Mezi další územní problém lze také zařadit podíl obyvatel

nápojených na kanalizaci, která je zakončena čistírnou odpadních vod. Tento podíl sice roste, ale i přesto je zde problém menších toků. Zhoršená kvalita vody je spojena také se zemědělstvím, kdy je v typicky zemědělských regionech zaznamenávána horší jakost vody. Toto se týká zejména krajů Vysočina a Jihočeského kraje. Velké disparity lze zaznamenat také v oblasti nakládání s odpady, jelikož ne všechny kraje mají přístup k zařízením pro materiálové využití odpadů. Zatímco produkce odpadů obecně se v rámci krajů nevyznačuje velkými rozdíly, tak u produkce nebezpečných odpadů je situace jiná. V této oblasti se vyskytují rozdíly větší, jelikož je tato produkce způsobena průmyslovým vybavením jednotlivých krajů. Zvláštní postavení v produkci odpadů má hlavní město Praha, která se vyznačuje nejvyšší produkcí stavebních odpadů, a to zejména z důvodu budování infrastruktury (MMR ČR, 2016b).

Patrné rozdíly lze spatřit také v připravenosti krajů zvládat rizika či dopady, jež jsou způsobeny změnami klimatu. Rozdíly v připravenosti poté mohou ovlivňovat kvalitu životního prostředí, kvalitu života a zdraví. Regionální rozdíly v oblasti ŽP jsou v ČR řešeny prostřednictvím OPŽP. Tento OP se zabývá zejména biodiverzitou, odstraněním starých ekologických zátěží, čistotou vody, kvalitou ovzduší a zpracováním odpadů. Oblastí ŽP se zabývá také Integrovaný regionální operační program, jež přispívá k řešení rizik a dopadů přírodních katastrof (MMR ČR, 2018).

3.1.3 Zkušenosti z předcházejících programových období

Finanční podpora v programovém období 2004–2006 směřovala zejména do oblastí nakládání s odpady a vodohospodářské infrastruktury, jež byly v rámci evropské i národní legislativy hlavní prioritou. Infrastrukturní projekty větších aglomerací byly v tomto období podporovány Fondem soudržnosti, oproti tomu byly menší projekty podporovány z Operačního programu Infrastruktura, do kterého spadala i problematika životního prostředí.

Co se týče předchozího programového období 2007–2013, tak ochrana a zlepšování kvality ŽP bylo hlavním cílem. Toto zaměření se na životní prostředí bylo bráno jako jeden z klíčových principů udržitelného rozvoje. Stěžejní oblasti, do kterých směřovala finanční podpora, byly zejména vodohospodářská infrastruktura a protipovodňová opatření. Finanční podpora samozřejmě směřovala i do dalších oblastí, jako například:

- ochrana a kvalita ovzduší,
- kvalitnější využití obnovitelných zdrojů energie,
- nakládání s odpady,

- zlepšení stavu krajiny a přírody,
- environmentální vzdělávání.

Jednou ze složek podpory ochrany životního prostředí patřily v tomto období i finanční příspěvky z Programu rozvoje venkova. V rámci České republiky je taktéž velice důležité v budoucnu podporovat lesní a zemědělské hospodaření, které je k ŽP šetrné a pomáhá proti degradaci půdy. Podpora by měla směřovat zejména do geograficky znevýhodněných oblastí.

Pro současné programové období 2014-2020 je důležité investovat do ochrany a zlepšování životního prostředí. Zásadní je poptávka žadatelů investovat v této oblasti a zaměřit se na priority s čím možná nejvyšším přínosem pro ŽP. Operační program Životní prostředí se také v tomto období zabývá vodohospodářskou infrastrukturou orientovanou na menší obce. Finanční podpora je dále směřována do problematiky kvality ovzduší, nakládání s odpady, energetické úspory či likvidaci starých ekologických zátěží (MMR ČR, 2016b).

3.1.4 Určení problémů a potřeb nakládání s odpady pro programové období 2014–2020

S ekonomickou aktivitou a strukturou průmyslu je z velké části spjata produkce odpadů. Pro dodržování cílů stanovených směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech došlo k Rozhodnutí Komise o nových pravidlech, díky kterým ČR v roce 2010 dokázala recyklovat 45,5 % kovu, plastu, papíru a skla. V roce 2020 by dle cíle směrnice mělo být dosaženo až 50 % recyklace odpadů. Narůstající hustota sběrné sítě poukazuje na fakt, že i v menších obcích se zařízení na zpracování odpadů zlepšují. Oblastí s nejlepšími výsledky v rámci recyklace jsou v ČR stavební a demoliční odpady, které se daří znovu využívat, a to až z 90 % v roce 2012 (MMR ČR, 2016b). Jak již bylo řečeno, na produkci odpadů má největší vliv průmyslové odvětví. Roku 2012 se na tvorbě odpadů podílela největší mírou oblast stavebnictví (57,7 %), v zařízeních zpracovávající odpad (7,1 %), v tepelných procesech úpravy odpadů (6,5 %) a v úpravě odpadů povrchu plastů a kovů (2,6 %).

Co se týče zpracovávání komunálního odpadu, tak bohužel stále převládá klasické skládkování, a nikoliv materiálové nebo energetické využívání odpadů. Produkce komunálního odpadu v současné době činí cca 5,2 mil. tun ročně, tudíž je potřeba stále inovovat a rozvíjet metody zpracovávání a materiálového využití. Uskutečňováno by mělo být energetické využití odpadů, pouze však v přijatelné míře. V rámci ČR provozují energetické využívání komunálního odpadu celkem tři společnosti: ZEVO Malešice Praha, SAKO Brno, TERMIZO Liberec. Zde se komunální odpad využívá k výrobě energie, což je z hlediska hierarchie jeden z lepších způsobů. Jejich celková kapacita je 654 000 tun za rok. Z prognóz vyplývá, že do roku 2020

bude potřeba navýšit kapacity podniků na 950 000 tun ročně a do roku 2024 by to mělo být až 1 470 000 tun ročně.

Jak již bylo řečeno, ČR se do roku 2020 zavázala snížit skládkování BRKO na maximálně 35 % z celkového množství BRKO z roku 1995. Pro dosažení tohoto cíle došlo v roce 2015 k zavedení povinného třídění BRKO (zákon č. 229/2014 Sb.). Důležité je v tomto ohledu nadále budovat a rozšiřovat síť zařízení, která budou sloužit pro nakládání s BRKO tím správným způsobem (MMR ČR, 2015). Pro úspěšné dosažení takových cílů je především zapotřebí dodržovat nastavení Plánů odpadového hospodářství České republiky 2015–2024, který musí být současně v souladu se směrnicí 2008/98/ES.

Problémy České republiky v oblasti odpadů:

- nižší úroveň recyklace,
- neuspokojivý odklon biologických odpadů od skládkování,
- vysoký podíl skládkování komunálního odpadu,
- nedostatečná prevence vzniku odpadů.

Dohoda o partnerství ČR analyzuje v oblasti zpracovávání a nakládání s odpady tyto potřeby rozvoje:

- snížit nebezpečné vlastnosti odpadů a prevence vzniku,
- opakované využití výrobků s ukončenou životností,
- znovu využívat odpad a vhodně recyklovat,
- optimální nakládání s BRKO,
- povinné třídění (papír, kov, plast, sklo a BRKO),
- výrazně omezit skládkování odpadů (MMR ČR, 2016b).

3.2 Identifikace Operačního programu Životní prostředí

Prostřednictvím této podkapitoly je blíže charakterizován Operační program Životní prostředí (OPŽP) v rámci programového období 2014–2020. Operační program Životní prostředí byl pro tuto kapitolu vybrán z důvodu tematického zaměření 4. praktické kapitoly, která je soustředěna na modelový a zjednodušený projektový záměr, jenž je aplikován v rámci prioritní oblasti tohoto OP. Vypracování OPŽP Ministerstvem životního prostředí (MŽP) vycházelo zejména ze zkušeností a implementace operačního programu z předešlého programového období

2007-2013. Pro zpracování níže uvedeného textu se vycházelo zejména z oficiálního programového dokumentu OPŽP.

Ze strany Evropské komise byl OP Životní prostředí schválen 30. dubna 2015. Dne 20. července 2016 došlo na základě usnesení Vlády ČR č. 650 k převedení 2 miliard Kč, určených na dopravní infrastrukturu, do oblasti životního prostředí. Finance se přerozdělily zejména na opatření k snížení emisí z velkých zdrojů a dále pro zlepšení kvality vody v ČR. Převedení finančních prostředků bylo dle Ministerstva pro místní rozvoj především preventivním opatřením, jenž by mělo zajistit plné využití prostředků určených pro ČR. V rámci OPŽP je totiž spatřován potenciál pro jejich užití (MŽP ČR, 2016).

Z tabulky 3.1 je patrné, že ke 12. červnu 2018 bylo příjemcům podpory proplaceno celkem 10 681 858 31 Kč. Nejvíce finančních prostředků bylo k tomuto datu vyčerpáno z prioritní osy 2: Zlepšování kvality ovzduší v lidských sídlech a to 5 765 913 442 Kč (MŽP ČR, 2018).

Tabulka 3.1: Přehled probíhajících průběžných a uzavřených výzev v OPŽP 2014–2020 (stav k 12. 6. 2018, v Kč)

Prioritní osa	Počet podaných výzev	Příspěvek EU	Částky proplacené příjemcům
1	1 434	24 011 482 461	2 173 257 033
2	524	17 240 259 140	5 765 913 442
3	2 907	13 390 898 439	1 497 213 528
4	1 451	7 322 373 709	196 049 292
5	1 865	7 140 093 710	459 350 162
6	51	1 488 983 245	590 074 854
Celkem	8 232	70 594 090 704	10 681 858 312

Zdroj: OPŽP, 2018; vlastní zpracování

3.3.1 Strategický charakter programu

Základní prioritou OP Životní prostředí 2014–2020 je především chránit a zajistit kvalitní prostředí pro život, eliminovat negativní dopady lidské činnosti na ŽP, podporovat efektivní využití zdrojů a zmírnit dopady klimatické změny. S hlavními strategickými dokumenty EU

v oblasti životního prostředí je OPŽP zcela v souladu. Mezi tyto stěžejní dokumenty patří Sedmý environmentální akční program, Evropa 2020, Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 a Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy. OP Životní prostředí se v České republice soustředí zejména na koncept zeleného růstu a orientuje se na inteligentní a udržitelný růst, jenž má být v souladu se zlepšením hospodářské, sociální a územní soudržnosti.

OPŽP se svým zaměřením současných výzev snaží reagovat na rizika klimatické změny, tak aby docházelo k co největšímu zmírnění těchto dopadů. OP Životní prostředí je koordinován společně i s ostatními relevantními programy, a to zejména s OP Doprava, Programem rozvoje venkova, Integrovaným operačním programem a OP Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. OP Životní prostředí zároveň také navazuje na priority v rámci:

- makroregionální Strategie EU pro Podunají,
- PO 2 Podpora udržitelnější energetiky,
- PO 4 Obnovení a udržování kvality vod,
- PO 5 Řízení rizik pro životní prostředí a
- PO 6 Ochrana biologické rozmanitosti, krajiny, kvality ovzduší a půdy.

OP Životní prostředí je zaměřen především na ty problémy, u kterých nastalo nedodržení stanovených termínů v závazcích, jenž vyplývají z právních předpisů ES/EU, nebo kde by se mohlo riziko nedodržení termínu vyskytnout. Jedná se například o:

- Směrnici Rady 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod,
- Směrnici EP a Rady 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu,
- Směrnice Rady 1999/31/ES o skládkování odpadů.

Pro OP Životní prostředí je v podstatě základní kostrou cílů strategie Evropa 2020, jejíž priority v oblasti životního prostředí jsou zejména snižování emisí, zvyšování podílu energie z obnovitelných zdrojů a zvyšování energetické účinnosti (MŽP ČR, 2015).

Oporou pro OP Životní prostředí jsou základní principy, jenž jsou určeny Smlouvou o fungování EU v Hlavě XX. Politika Unie by měla v oblasti životního prostředí přispívat k ochraně, zachování a zlepšení kvality životního prostředí, k racionálnímu využívání přírodních zdrojů a k ochraně lidského zdraví. Dále by měla podporovat opatření na mezinárodní úrovni určených k řešení problémů na regionální až celosvětové úrovni (EUR-Lex, 2012).

Co se týče úrovně národní, tak zde je strategický rámec OPŽP dán Dohodou o partnerství ČR. OP Životní prostředí je dále na národní úrovni určen dokumenty schválenými vládou ČR, kterými jsou Národní program reforem ČR 2013, Strategie mezinárodní konkurenceschopnosti ČR a Strategický rámec udržitelného rozvoje ČR.

Státní politika životního prostředí ČR 2012–2020 dále určuje podrobný strategický rámec OPŽP a soustředí se na tyto oblasti (MŽP ČR, 2015):

- prevence vzniku odpadů a podpora jejich využívání,
- zajištění ochrany vod a kvality,
- ochrana a udržitelné využívání půdního prostředí,
- snižování emisí skleníkových plynů a omezení dopadů klimatické změny,
- snížení úrovně znečištění ovzduší,
- efektivní využívání obnovitelných přírodních zdrojů,
- zachování přírodních a krajinných hodnot a
- předcházení rizik obecně.

3.3.2 Charakteristika prioritních os programu

Na základě analýz vývoje současnosti a budoucího vývoje, byly v rámci OPŽP stanoveny prioritní osy, kterými jsou:

- Prioritní osa 1: Zlepšování kvality vod a snižování rizika povodní,
- Prioritní osa 2: Zlepšování kvality ovzduší v lidských sídlech,
- Prioritní osa 3: Odpady a materiálové toky, ekologické zátěže a rizika,
- Prioritní osa 4: Ochrana a péče o přírodu a krajinu,
- Prioritní osa 5: Energetické úspory,
- Prioritní osa 6: Technická pomoc.

Prioritní osa 1

Tato priorita, navazující na prioritu „Obnovení a udržení kvality vody“ a prioritu „Environmentální rizika“ ze Strategie EU pro Podunají, má základ v plánech povodí a v plánech pro zvládání povodňových rizik, jenž musí být v plném rozsahu v souladu se Strategií přizpůsobení se změně klimatu v ČR. V rámci prioritní osy 1 dochází ke kombinaci několika tematických cílů, kterými jsou tematický cíl 5, jenž podporuje přizpůsobení se klimatické

změně a dále tematický cíl 6, jenž je zaměřen na efektivní využívání zdrojů a ochranu ŽP. Předpokladem kombinace těchto tematických cílů je výsledné snížení povodňového rizika. Komplexní přístup v tomto ohledu přinese vyšší přínosy v rámci celkového řešení intervencí v této prioritní ose, než kdyby byly intervence realizovány odděleně. Prioritní osa 1 je kompletně celá financována pouze z Fondu soudržnosti a skládá se ze čtyř specifických cílů, kterými jsou (MŽP ČR, 2015):

- Snížit množství vypouštěného znečištění do podzemních a povrchových vod z komunálních zdrojů,
- Zajištění dodávky pitné vody v odpovídající kvalitě a množství,
- Zajištění povodňové ochrany intravilánu a hospodaření se srážkovými vodami,
- Podpora preventivních protipovodňových opatření.

Prioritní osa 2

Pro tuto prioritní osu je globálním cílem zlepšit kvalitu ovzduší v lidských sídlech, jenž jsou ohrožovány nadlimitními emisemi. Oproti tomu v místech, kde je kvalita ovzduší dobrá, se v rámci tohoto cíle musí udržovat. Daná prioritní osa je kompletně v souladu s dokumenty souvisejících s řízením kvality ovzduší, mezi které patří Střednědobá strategie na zlepšení kvality ovzduší ČR do roku 2020, a dále Národní program snižování emisí ČR. Tato prioritní osa je opět financována pouze z Fondu soudržnosti a navazuje na prioritní oblast „Ochrana biologické rozmanitosti, krajiny, kvality ovzduší a půdy“ Strategie EU pro Podunají. V rámci osy jsou zahrnuty tři specifické cíle:

- Snížit emise z lokálního vytápění domácností s nadlimitními koncentracemi znečišťujících látek,
- Snížit emise stacionárních zdrojů s nadlimitními koncentracemi znečišťujících látek,
- Zlepšit systém sledování, hodnocení a předpovídání vývoje kvality ovzduší a souvisejících meteorologických aspektů.

Prioritní osa 3

V rámci této prioritní osy je propojeno mnoho investičních priorit z rozdílných tematických cílů. Díky tomuto spojení by mělo dojít zejména ke snížení ekologických zátěží a environmentálních rizik. Jedním z tematických cílů, jenž se zabývá ochranou životního prostředí a efektivním využíváním zdrojů, je tematický cíl 6. Dalším tematickým cílem, který podporuje přizpůsobení se klimatické změně, prevenci a řízení rizik, je tematický cíl 5. Co se

týče finanční podpory, tak je tato prioritní osa financována z Fondu soudržnosti a Evropského fondu pro regionální rozvoj. Kombinace fondů zajistí větší přínosy v rámci celkových řešení intervencí pro dosažení hlavních stanovených cílů.

Odpadové hospodářství v rámci ČR je dáno:

- strategiemi EU a právními dokumenty,
- národními dokumenty,
- Státní politikou ŽP ČR 2012-2020,
- Plánem odpadového hospodářství,
- Politikou druhotných surovin a
- Programem předcházení vzniku odpadů ČR.

Projekty realizované v rámci této prioritní osy jsou v souladu s cíli, vymezenými v POH ČR 2015-2024 a také Programem předcházení vzniku odpadů ČR. Na snížení odpadů na skládkách, zvýšení poplatků za skladování, zpracování strategie pro BRKO či podpoře recyklace se podílí i doporučení Evropské komise prostřednictvím tzv. Roadmap for Czech Republic. Dle Ministerstva životního prostředí je potřeba zvýšit podporu technologií pro opětovné použití, recyklace či energetického využití odpadů. Z tohoto důvodu by měl od roku 2024 platit zákaz skládkování recyklovatelných a využitelných odpadů. Prioritní osa 3 je složena z pěti specifických cílů (MŽP ČR, 2015):

- 3.1 - Prevence vzniku odpadů
- 3.2 - Zvýšit podíl materiálového a energetického využití odpadů
- 3.3 - Rekultivace staré skládky
- 3.4 - Dokončit inventarizaci a odstranit staré ekologické zátěže
- 3.5 - Snížit environmentální rizika a rozvíjet systémy jejich řízení

Prioritní osa 4

Tato prioritní osa se zabývá zejména problémy v oblasti přírody, krajiny, chráněných území či vodních ploch. Osa je taktéž v souladu s oblastí „Ochrana biologické rozmanitosti, krajiny, kvality ovzduší a půdy“ Strategie Evropské unie pro Podunají. Finanční prostředky jsou poskytovány prostřednictvím Evropského fondu pro regionální rozvoj. V rámci prioritní osy 3 dochází k realizaci projektů prostřednictvím různých specifických cílů, kterými jsou (MŽP ČR, 2015):

- 4.1 - Zajistit příznivý stav předmětu ochrany národně významných chráněných území
- 4.2 - Posílit biodiverzitu
- 4.3 - Posílit přirozené funkce krajiny
- 4.4 - Zlepšit kvalitu prostředí v sídlech

Prioritní osa 5

V rámci této osy dochází k naplňování tematického cíle s názvem „Podpora přechodu na nízkouhlíkovou ekonomiku ve všech odvětvích“. Prostřednictvím finančních prostředků plynoucích z Fondu soudržnosti a Evropského fondu pro regionální rozvoj je podporováno zejména snižování spotřeby energie a zvyšování podílu obnovitelných zdrojů veřejných budov. Obecně tak podporuje udržitelnější využívání energie. Součástí osy jsou dva specifické cíle (MŽP ČR, 2015):

- 5.1 - Snižit energetickou náročnost veřejných budov a zvýšit využití obnovitelných zdrojů energie
- 5.2 - Dosáhnout vysokého energetického standardu nových veřejných budov

Prioritní osa 6

Tato poslední prioritní osa je zaměřena zejména na technickou podporu a zajištění implementace OPŽP 2014-2020.

3.3.3 Charakteristika finančního plánu programu

V rámci OP Životní prostředí je vyhrazeno 2 671 612 673 EUR. Jak již bylo zmíněno, finanční prostředky určené pro projekty jsou využívány prostřednictvím dvou fondů, a to Fondu soudržnosti a Evropského fondu pro regionální rozvoj. Finanční prostředky jsou alokovány takovým způsobem, aby v co největší míře podpořily naplnění cílů strategie Evropa 2020 a Státní politiky ŽP ČR 2012–2020. Celková alokace a rozdělení finančních prostředků mezi jednotlivé roky vychází z doporučení v rámci Dohody o partnerství, Národního programu reforem a z dokumentu Position of the Commission Services on the development of Partnership Agreement and programmes in the Czech Republic for the period 2014–2020 neboli Stanoviskem útvarů Komise k přípravě dohody o partnerství a programů v ČR na období 2014–2020. Důležitým aspektem alokace finančních prostředků je analýza absorpční kapacity OPŽP, na základě které jsou finanční prostředky přiděleny pro jednotlivé prioritní osy, specifické cíle a aktivity. Tato analýza byla zpracována Ministerstvem životního prostředí na základě minulých zkušeností s využíváním finanční podpory OPŽP, dále na základě dokumentů týkajících se oblasti ŽP a odborných odhadů (MŽP ČR, 2015).

Jak je patrné z tabulky 3.2, na spolufinancování se podílejí CF a ERDF. Co se týče alokací v rámci daných prioritních os, tak prioritní osou s největším podílem finančních prostředků je Prioritní osa 1 Zlepšení kvality vody a snižování rizika povodní s 28,7 %. Druhou prioritní osou s největším podílem finančních prostředků je Prioritní osa 5 Energetické úspory s 19,8 %. Prioritní osa 6 Technická pomoc má jako ve většině případů alokaci nejnižší. Alokace dalších prioritních os OPŽP lze vidět v tabulce 3.2

Tabulka 3.2: Alokace finančních prostředků OPŽP 2014–2020 (v EUR)

	CF	ERDF	Podpora EU celkem	Podíl podpory
PO 1	766 905 676	-	766 905 676	28,7%
PO 2	490 700 381	-	490 700 381	18,3%
PO 3	435 731 044	23 088 951	458 819 995	17,2%
PO 4	-	351 735 069	351 735 069	13,2%
PO 5	509 626 952	20 000 000	529 626 952	19,8%
PO 6	73 824 600	-	73 824 600	2,8%
CELKEM	-	-	2 671 612 673	100 %

Zdroj: Ministerstvo životního prostředí ČR, 2018; vlastní zpracování

Tabulka 3.3 znázorňuje plán financování OPŽP v jednotlivých letech současného programového období 2014–2020. Rozdělení finančních prostředků je znázorněno pro celé programové období kromě roku 2014, ve kterém ještě OPŽP nebyl schválen. Největší podíl na financování má Fond soudržnosti, který svou alokací překonává Evropský fond pro regionální rozvoj ve všech letech. Jak je patrné z tabulky, tak nejvyšší množství finančních prostředků bylo určeno pro rok 2015, a to především z důvodu zahájení prvních výzev v rámci OPŽP.

Tabulka 3.3: Výše celkových finančních prostředků v jednotlivých letech (v EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
CF	-	568 227 221	363 547 969	292 034 002	297 780 116	304 198 353	309 558 494
ERDF	-	100 838 706	51 938 321	52 977 776	54 038 002	55 119 412	56 222 362
Celkem	-	669 065 927	415 486 290	345 011 778	351 881 118	359 317 765	365 780 856

Zdroj: Ministerstvo životního prostředí ČR, 2018; vlastní zpracování

2.3.4 Oprávnění žadatelé o podporu v rámci programu

Využití finančních prostředků prostřednictvím OPŽP je umožněno širokému spektru žadatelů či zájemců. Oprávněnost žadatelů bývá většinou určena prioritní osou či konkrétní výzvou. Mezi žadatele mohou patřit jak osoby fyzické, tak i právnické. Příklady oprávněných žadatelů jsou uvedeny níže (OPŽP, 2015):

- kraje,
- města,
- obce,
- příspěvkové organizace,
- nadace a nadační fondy,
- podnikatelské subjekty,
- veřejné výzkumné organizace,
- občanská sdružení,
- OSVČ aj.

3.3.5 Orgány a subjekty v procesu řízení a kontroly programu

Systém OPŽP v oblasti řízení a implementace je určen tzv. „obecným“ Nařízením 1303/2013 o ESIF. Jednotlivé aktivity v oblasti řízení a implementace by měly být při zachování principu subsidiarity co nejefektivnější.

Řídící orgán OPŽP 2014–2020, jakožto orgán, který nese komplexní zodpovědnost v oblasti realizace programu, byl ustanoven na základě usnesení vlády ČR č. 867 ze dne 28. listopadu 2012. Tímto řídicím orgánem je Ministerstvo životního prostředí České republiky. MŽP ČR je v oblasti řízení oprávněno přenášet určité aktivity na ostatní subjekty, a také je oprávněno přebírat odborné výstupy z činnosti těchto subjektů. Plánovací pracovní skupina, jenž byla ustanovena Ministerstvem životního prostředí, je složena ze zástupců řídicího orgánu, zprostředkujícího subjektu, odborných grantů a také z odboru rozpočtu. Účelem této pracovní skupiny je:

- příprava plánů jednotlivých výzev,
- sestavování harmonogramu výzev,
- nastavení výzev z hlediska naplnění cílových hodnot a indikátorů.

Co se týče **zprostředkujících subjektů**, tak do této kategorie patří Státní fond životního prostředí ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Účelem těchto subjektů je provádět aktivity v oblasti konečných příjemců podpory na základě delegační dohody. Stává se tak partnerem předkladatelů žádostí o podporu prostřednictvím OPŽP. Činností zprostředkujících subjektů je například:

- implementace a realizace projektů financovaných z OPŽP 2014–2020,
- kontrola realizace a financování projektu (SFŽP),
- vypracovávání dokumentů k OPŽP 2014–2020,
- poskytování informací pro žadatele z OPŽP 2014–2020.

Pro prioritní osy 1 až 6, vyjma prioritní osy 4, je zprostředkujícím subjektem Státní fond životního prostředí, který zároveň zabezpečuje pouze část specifického cíle 4.1. Co se týče zprostředkujícího subjektu prioritní osy 4, tak v tomto případě tuto funkci zastává Agentura ochrany přírody a krajiny ČR.

Dalším důležitým subjektem je **platební a certifikační orgán**. Tento orgán se zabývá řízením peněžních prostředků poskytnutých České republice prostřednictvím evropských fondů. Za toto řízení je plně zodpovědný. Prostřednictvím platebního a certifikačního orgánu dochází k potvrzení, zda byly jednotlivé výdaje správně vynaloženy. Tuto funkci v ČR zastává Ministerstvo financí, konkrétně odbor národního fondu. Souběžně je Ministerstvo financí také **auditním orgánem**, jenž je zodpovědný za přezkoumávání efektivního fungování kontrolního a řídicího systému operačního programu. Toto přezkoumávání je prováděno odborem auditu prostřednictvím pravidelných kontrol (MŽP ČR, 2015).

4 Příprava modelového projektového záměru z oblasti zpracování odpadů v rámci ochrany životního prostředí v Moravskoslezském kraji

V rámci České republiky se v poslední době usiluje o efektivní a maximální využití biologicky rozložitelných odpadů (BRKO). Směrnice 1991/31/EC poukazuje na fakt, že by státy měly usilovat o snižování skládkování odpadů o dané hmotnostní procento. V tomto případě se jedná zejména o množství ukládání odpadu z kategorie BRKO, jenž je ukládáno na skládky. Podíl této kategorie na skládkách by měl tvořit maximálně 35 % celkového množství BRKO, které bylo vyprodukováno v roce 1995.

Ve čtvrté praktické kapitole je vypracován modelový projektový záměr s názvem „Zjednodušení nakládání s biologicky rozložitelným odpadem ve městě Hlučín a okolí“. Tento modelový návrh projektového záměru by mohl být v budoucnu použit jako reálný projekt a jako podklad žádosti o podporu z EU v rámci OPŽP 2014–2020 a prioritní osy 3 „*Odpady a materiálové toky, ekologické zátěže a rizika*“. Specifický cíl, jenž tomuto modelovému projektovému záměru nejvíce odpovídá, je specifický cíl 3.2 „*Zvýšit podíl materiálového a energetického využití odpadů*“. V rámci projektu má být pořízeno svozové vozidlo, kontejnery na BRKO a štěpkovač přiměřeného výkonu.

Obsah kapitoly je dán kombinací struktury studie proveditelnosti a struktury jednotného monitorovacího systému MS2014+. Prostřednictvím tohoto monitorovacího systému probíhají jednotlivé žádosti o podporu. V praktické kapitole je například obsažena identifikace OP a výzvy, základní parametry projektového záměru, identifikace žadatele, financování, harmonogram, indikátory, kterých má být dosaženo, a také přínosy projektu. Daný projektový záměr je vytvořen modelově, tudíž veškeré osobní údaje jednotlivých osob (například telefonní čísla, adresy nebo emaily) vyskytující se v rámci kapitoly jsou smyšlené. Pouze jména a příjmení osob jsou reálná.

4.1 Identifikace projektu

Dokument typu Studie proveditelnosti je obvykle zpracováván v rámci povinných příloh k projektu a je tomu tak i v případě modelového projektu s názvem „Zjednodušení nakládání s biologicky rozložitelným odpadem ve městě Hlučín a okolí.“ Studie byla zpracována v listopadu roku 2017 společností SIMHOR Investment s.r.o. pro společnost TS Hlučín s.r.o., která je žadatelem a zároveň realizátorem projektu.

Tabulka 4.1: Základní informace o projektovém záměru

Název projektu:	Zjednodušení nakládání s biologicky rozložitelným odpadem ve městě Hlučín a okolí
Žadatel a realizátor:	TS HLUČÍN s.r.o
Adresa:	Úzká 717/3, 748 01 Hlučín
Kraj:	Moravskoslezský
IČ:	25887289
DIČ:	CZ25887289
Statutární zástupce:	Ing. Roman Šťastný, jednatel firmy
Telefon:	+420 724 869 846
E-mail:	roman.stastny@tshlucin.cz
Kontaktní osoba:	Radim Múdrik
Telefon:	+420 724 869 846
E-mail:	radim.mudrik@tshlucin.cz

Zdroj: Vlastní tvorba, 2018

Jednou z prioritních činností společnosti TS Hlučín s.r.o je kompletním odpadové hospodářství související s biologicky rozložitelným odpadem (dále jen „BRKO“). Společnost vznikla roku 2001 a již od jejího vzniku úzce spolupracuje s městem Hlučín v rámci odpadového hospodářství, údržby zeleně a údržby celkově. Mezi hlavní činnosti této firmy patří (TS Hlučín, 2017):

- sběr, svoz a separace BRKO,
- odstraňování BRKO,
- údržba zeleně veřejných prostor,
- provoz sběrného dvoru,
- letní a zimní údržba komunikací a chodníků,
- správa parkovišť
- zajištění provozu veřejného osvětlení.

V rámci jednotlivých žádostí o podporu je nutné, aby tyto žádosti obsahovaly povinné přílohy projektu, které jsou určeny OPŽP a Pravidly pro žadatele a příjemce dotace. Přílohy mohou být předkládány v elektronické či tištěné podobě, buďto v originále nebo úředně ověřené kopie. Mezi povinné přílohy patří například (MŽP ČR, 2017):

- doklad o osobě pověřenou jednáním se Státním fondem životního prostředí ČR,
- stanovisko orgánu ochrany přírody,
- smlouva o smlouvě budoucí či kupní smlouva,
- výpis z katastru nemovitostí,
- stanovisko příslušného krajského úřadu z hlediska potřeb životního prostředí,
- čestné prohlášení o odběru vytríděného BRKO.

Mezi tyto přílohy je možné zařadit také logický rámec projektu, finanční analýzu či účetní uzávěrku. Prostřednictvím matice logického rámce jsou definovány cíle, zpracovány očekávání, záměry a analýzy rizik. Matice logického rámce tohoto projektového záměru je uvedena v příloze 1 diplomové práce.

4.1.1 Informace o zpracovateli studie proveditelnosti

Jak je patrné z tabulky 4.2, zpracovatelem studie proveditelnosti a celkovým koordinátorem a administrátorem je společnost SIMHOR Investment s.r.o se sídlem v Ostravě. Tato společnost je zodpovědná především za plynulý průběh přípravy dokumentace projektu se všemi potřebnými náležitostmi.

Tabulka 4.2: Informace o zpracovateli studie proveditelnosti projektového záměru

Obchodní jméno/název: Sídlo/adresa: IČ: DIČ:	SIMHOR Investment, s.r.o. Nádražní 343/31, 702 00 Moravská Ostrava a Přívoz IČ: 81673113 DIČ: CZ81673113
Členové zpracovatelského týmu a kontakty:	Bc. Patrik Šimíček Email: simicek.patrik@gmail.com Tel.: +420 721 806 313 Bc. Daniel Hořínek Email: horinek.daniel@gmail.com Tel.: +420 723 867 569
Datum vypracování:	29. 11. 2017

Zdroj: Vlastní tvorba, 2018

4.1.2 Místo realizace projektu

Tento projekt bude realizován na území města Hlučín, které je součástí Moravskoslezského kraje. Rozloha města Hlučín činí 21,13 km² a počet obyvatel je 13 996 (k 1. 1. 2018). Město Hlučín patří mezi 15 největších měst v Moravskoslezském kraji a řadí se do kategorie středně velkých měst. v současné době jsou v rámci Hlučina zahrnuty také městské části Bobrovníky a Darkovičky. V rámci klasifikace NUTS spadá město Hlučín do území NUTS 2 Moravskoslezsko, NUTS 3 Moravskoslezský kraj a LAU 1 Opava (Hlučín, 2016a).

Obrázek 4.1: Mapa Moravskoslezského kraje

Zdroj: Google [online], 2018a

Obrázek 4.2: Poloha města Hlučín

Zdroj: Mapy.cz, 2018; vlastní zpracování

4.2 Stručná charakteristika podstaty projektu

Město Hlučín se v rámci odpadového hospodářství řídí plánem odpadového hospodářství (dále jen „POH“) města, který byl zpracován v souladu s § 44 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“ - novela zákona o odpadech č. 223/2015 Sb.). POH města Hlučín musí být zároveň v souladu s POH Moravskoslezského kraje pro období 2016–2026 v rámci Obecně závazné vyhlášky č. 1/2016. Těmito dokumenty se stanovuje systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu vznikajícího na území města Hlučín a na území Moravskoslezského kraje obecně (Hlučín, 2016b).

Účelem POH obce je v souladu s principy udržitelného rozvoje, povinnostmi zákona a s cíli POH Moravskoslezského kraje stanovit (Hlučín, 2016b):

- Výhled pro systém odpadového hospodářství na období nejméně 5 let,
- cíle a opatření pro prevenci vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností,
- opatření pro splnění cílů závazné části POH kraje ve způsobech využití odpadů a nakládání s nimi, v reálném časovém a ekonomickém scénáři,
- podmínky pro realizaci daného systému odpadového hospodářství obce,

- způsob organizačního a informačního zabezpečení řízení odpadového hospodářství,
- ekonomickou optimalizaci nakládání s odpady,
- způsob komunikace s veřejností s cílem zajistit splnění jednotlivých cílů POH,
- postup posouzení shody POH obce s příslušným POH kraje.

Cílem projektového záměru je na území města Hlučín podporovat nové způsoby nakládání s biologicky rozložitelným odpadem v podobě štěpkování, drcení či kompostování, které vedou ke zvýšení ekonomické hodnoty odpadu. Cílem je také snížit množství shromažďovaného odpadu. K naplnění cíle bude potřeba pořízení svozového prostředku, štěpkovače přiměřeného výkonu a nádob (kontejnerů) na BRKO, které budou používány pouze v souvislosti s předmětem projektu. Většinu zpracovaných odpadů tak bude možné využít k dalšímu užití a nebude docházet k hromadění nevyužitelného bioodpadu na skládkách.

Díky zpracování organického odpadu pomocí štěpkovače bude možné vzniklý odpad navrátit zpět do koloběhu přírody v podobě dřevní štěpky. Z té se po určitém čase stává organická hmota, tudíž se může zpracovaný odpad neustále doplňovat a využívat. Dřevní štěrka umožňuje také ochranu povrchu půdy před nadměrným vypařováním vody, tudíž částečně řeší také problém hospodaření s vodou v podobě zadržování vody v půdě, a to za pomoci přírodních materiálů. Dřevní štěrka bude využita především při krajinných úpravách veřejných prostor, pokud však bude zájem, je možné tento materiál využít také k soukromým účelům.

Biologicky rozložitelný odpad může způsobovat nestabilitu skládek v podobě propadání po rozkladu organických látek či hromadění plynu metanu, čímž přispívá k tvorbě skleníkového efektu. Tento odpad taktéž zatěžuje jednotlivé skládky a snižuje tak jejich životnost. Tudíž je velice důležité a přínosné tento odpad zpracovávat pomocí štěpkovače a kompostérů.

4.3 Management projektu

Popis projektového týmu podílejícího se na přípravné a realizační fázi projektu je uveden v následující tabulce 4.3:

Tabulka 4.3: Management projektu

Žadatel a hlavní kontaktní osoba	Ing. Roman Šťastný	Jednatel společnosti
Statutární zástupce	Ing. Roman Šťastný	Jednatel společnosti
Vedoucí provozu a odborný poradce	Radim Múdrik	Zaměstnanec společnosti
Koordinátor projektu	Bc. Patrik Šimíček	SIMHOR Investment s.r.o.
Administrátor projektu	Ing. Daniel Hořínek	SIMHOR Investment s.r.o.

Zdroj: Vlastní tvorba, 2018

4.4 Analýza výchozího stavu

V současnosti je svoz, shromažďování a nakládání s odpady v městě Hlučín zajišťován společností Marius Pedersen a.s. Nicméně z hlediska svozu a zpracovávání bioodpadu, který obyvatelé produkují, a který vzniká při údržbě zeleně veřejných prostor, není toto zajištění dostačující. Sběrný dvůr je neustále přeplněn a navíc ani bioodpad dále žádným způsobem nezpracovává. Tudíž došlo k dohodě mezi společnostmi TS Hlučín s.r.o., společností Marius Pedersen a.s. a městem Hlučín, že bude tato společnost v rámci projektu bioodpad svážet na svůj již přizpůsobený pozemek sběrného dvoru, dále jej zpracovávat a využívat ke své činnosti.

4.4.1 Papír

V současnosti je v městě papír sbírán do kontejnerů o objemu 1100 litrů, které jsou pravidelně a strategicky rozmístěny na daných místech. Kontejnery jsou vyváženy jednou za 14 dní dle harmonogramu. Papír je pak dále možné odevzdat ve sběrném dvoře města. Dále je papír také svážen mobilním svozem v pytlích dle tzv. systému door-to-door, pouze však od rodinných domů v určitých oblastech dle plánu a potřeby.

4.4.2 Plast

Plasty jsou taktéž sbírány do kontejnerů o objemu 1100 litrů rozmístěných pravidelně v městě. A v určitých oblastech jsou opět sváženy systémem door-to-door. Kontejnery jsou vyváženy jednou za 14 dní opět dle harmonogramu. Plasty přijímají i v daném sběrném dvoře.

4.4.3 Sklo

Sklo je taktéž shromažďováno do kontejnerů nebo nádob o objemu 1100 litrů, které jsou rozmístěny v městě. V tomto případě však už nejsou kontejnery vyváženy jednou za 2 týdny, ale jednou za 3 týdny dle daného harmonogramu.

4.4.4 Objemný odpad

Objemný odpad je možné odkládat buď do sběrného dvora města, nebo do velkoobjemových kontejnerů, které bývají na území města rozmístěny. Tyto velkoobjemové kontejnery bývají často rozmístěny i na odlehlejší stanoviště v zástavbě rodinných domů. Velkoobjemové kontejnery jsou k dispozici dvakrát ročně na 35 místech města Hlučín.

4.4.5 Nebezpečný odpad

Nebezpečný odpad se shromažďuje pouze ve sběrném dvoře města. Nakládání s tímto odpadem zabezpečuje společnost TS Hlučín s.r.o. na sběrném dvoře. Po naplnění shromažďovacích prostředků jsou nebezpečné odpady předávány společnosti Marius Pedersen a.s. Odpady jsou poté recyklovány nebo spáleny (Hlučín, 2016b).

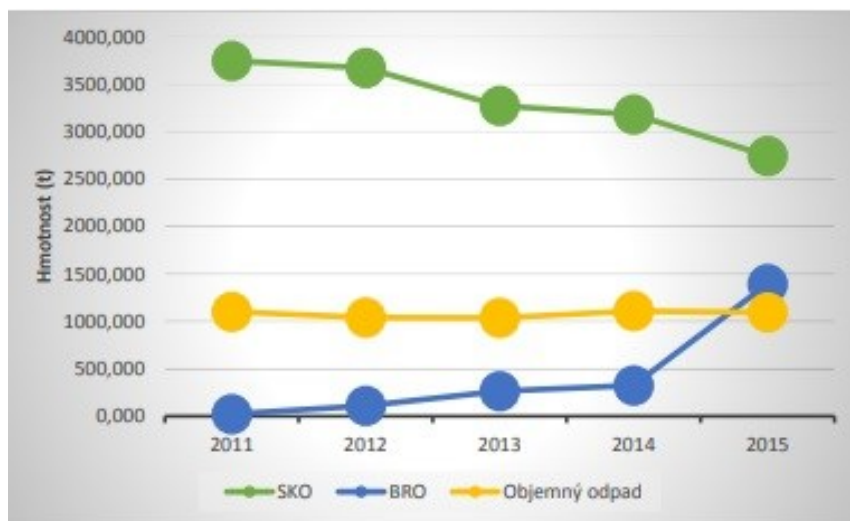
4.4.6 Bioodpad

Bioodpad je organická (v půdě rozložitelná) hmota, která v sobě váže spousty živin, které mohou být ve formě kompostu navraceny zpět do půdy. Mezi bioodpad patří listí, tráva, plevel, zbytky rostlin, piliny, dřevní štěpka z větví stromů, zbytky ovoce, zeleniny, čajové sáčky, kávová sedlina, a keřů, hlína z květináčů, spadané ovoce atd. Nepatří zde však zbytky jídel, jedlé oleje, kosti, maso, kůže, uhynulá zvířata, exkrementy masožravých zvířat, znečištěné piliny a všechny další biologicky nerozložitelné odpady (Třídění odpadu, 2018).

V městě Hlučín sběr biologicky rozložitelných odpadů probíhá, jenže jak již bylo zmíněno, ne dostatečně. V daném sběrném dvoře je obrovský přetlak a nedochází k zpracovávání tohoto odpadu. Problémem je také nedostatečný počet kontejnerů. Tudíž v rámci projektu dojde k strategickému rozmístění dalších kontejnerů o objemu 1100 litrů, které bude společnost TS Hlučín s.r.o. každý lichý týden v určitý den svážet na již přizpůsobený a připravený pozemek

sběrného dvoru, kde bude tento odpad zpracovávat pomocí štěpkovače, a dále jej využívat ke své činnosti.

Obrázek 4.3: Vývoj produkce SKO, BRO a objemného odpadu v období 2011–2015

Zdroj: Hlučín, 2016b; vlastní zpracování

Na výše zobrazeném obrázku lze vidět produkci směsného komunálního odpadu, biologicky rozložitelného odpadu a objemného odpadu v letech 2011 až 2015 na území města Hlučín. Vývoj produkce bioodpadu v grafu odpovídá modré barvě. V roce 2015 bylo vytvořeno necelých 1500 tun tohoto odpadu.

4.5 Technické a technologické řešení projektu

V rámci projektu se počítá s pořízením 200 ks hnědých kontejnerů o objemu 1100 litrů, což by se mělo projevit snížením množství nezpracovávaného odpadu ve sběrném dvoře či na skládkách. Tyto kontejnery budou strategicky a pravidelně rozmístěny po celém městě, zejména však v částech s vysokou koncentrací rodinných domů. Díky tomuto projektu by mělo být až 2000 tun bioodpadu ročně svezeno a zpracováno do podoby dřevní štěpky či kompostu. Vyseparovaný bioodpad bude svážen svozovým prostředkem každý lichý týden v určité dny na přizpůsobený pozemek sběrného dvoru společnosti TS Hlučín s.r.o., kde se bude dále třídit ke zpracování.

Zpracovaný bioodpad bude poté využit při činnostech dané společnosti či poskytnut pro soukromé účely. Využit může být např. při krajinných úpravách okolí, realizacích či údržbách parků a ostatních veřejných prostorů, zemědělské činnosti apod. Odpad tudíž bude tzv. navrácen zpátky do koloběhu přírody.

Množství 2000 tun vyplývá ze studie nejmenovaného města o počtu 25000 obyvatel. Kdy v tomto městě došlo po realizaci projektu ke zpracovávání 4000 tun bioodpadu. Tudíž po jednoduchém vydělení těchto dvou čísel vyplývá, že jeden obyvatel vyprodukuje cca 160 kg bioodpadu za rok. V městě Hlučín žije okolo 14000 obyvatel. Výsledkem je tedy přibližně 2000 tun vyhozeného bioodpadu za rok, který bude zpracováván. Při výpočtu se musí brát v úvahu také fakt, že ne všichni obyvatelé žijí v rodinných domech a produkují tak o něco menší množství bioodpadu. V Hlučíně žije přibližně 9000 obyvatel v rodinných domech. V celkovém součtu bude počet kontejnerů odpovídat vztahu: 1 kontejner na cca 10 obyvatel.

V současnosti je těchto kontejnerů k dispozici malé množství a bioodpad se sváží pouze do sběrného dvora, kde dochází k hromadění a přetlaku bez dalšího zpracování.

Dále bude v rámci projektového záměru pořízen svozový prostředek, který bude splňovat požadavky tohoto projektu. Je potřeba pořídit svozový prostředek s dostatečně objemným kontejnerem a manipulační technikou.

Na závěr bude k těmto prostředkům pořízen štěpkovač přiměřeného výkonu, díky kterému se bude daný odpad z údržby zeleně a z produkce obyvatel zpracovávat.

4.5.1 Podrobná specifikace kontejnerů

Pro tento projekt byly jako vhodné vybrány kontejnery s touto specifikací:

- Objem - 1100 litrů
- Rozměry (šířka x výška x hloubka) – 1370mm x 1460mm x 1060mm
- Hmotnost (prázdná x maximální x přípustná) – 62kg x 440kg x 510kg
- Materiál – HDPE

Obrázek 4.4: Kontejner na bioodpad

Zdroj: Google [online], 2018b

4.5.2 Podrobná specifikace svozového prostředku

Jako svozové vozidlo bude pořízeno komunální vozidlo s kontejnerem o objemu 4,3 m³ a manipulační technikou, která umožní sběr bioodpadu.

Obrázek 4.5: Svozový prostředek

Zdroj: Google [online], 2018c

Obrázek 4.6: Svozový prostředek

Zdroj: Google [online], 2018c

4.5.3 Podrobná specifikace štěpkovače přiměřeného výkonu

- Motor: max 25 HP, Maximální otáčky: 3600 rpm, Otáčky nožů: 2000 rpm
- Sekací nože: 4 – 6, Kladívkové nože: 36 – 42
- Průměr větví: max. 200 mm
- Turbína pro výhoz štěpky: ANO
- Rozměry: cca 1980 x 1290 x 1380mm
- Váha: cca 330kg

Obrázek 4.7: Štěpkovač přiměřeného výkonu

Zdroj: Google [online], 2018d

4.6 Dopad projektu na životní prostředí

Odpad je v dnešní době velice diskutované téma, jelikož svět přichází na to, že se musí více dbát na životní prostředí.

V podstatě každý občan světa je producentem odpadu, jelikož během svého života neustále spotřebovává určité statky a tyto spotřební statky se později proměňují na odpad, kterého se potřebují zbavit. I v dnešní době však mnoho lidí nepokládá za důležité tento odpad třídit a vše vyhazují neefektivně dohromady. Netříděný odpad poté představuje velký problém pro životní prostředí, jelikož už není možné jej zpracovávat v takové míře, která je potřeba. Z ekonomického hlediska je to také problém, jelikož i odpad má určitou hodnotu, pokud se správně třídí a zpracovává.

Proto je cílem tohoto projektového záměru navrátit zpracovaný bioodpad zpět do koloběhu přírody, ušetřit místo na skládkách a přispívat tak k ochraně životního prostředí.

Realizace tohoto projektu přispěje k postupnému naplňování cílů Plánu odpadového hospodářství města Hlučín a POH Moravskoslezského kraje, pod který město Hlučín spadá. K cílům, které je potřeba naplnit, patří například:

- Snažit se v maximální možné míře využívat odpady jako náhradu primárních přírodních zdrojů.
- Minimalizovat negativní vlivy na zdraví lidí a životní prostředí při nakládání s odpady.
- Podporovat oddělený sběr a materiálové využití u všech skupin odpadů, kde je to s ohledem na ekologické, technické, ekonomické a sociální podmínky možné.

4.7 Rozpočet a financování projektu

Ceny jednotlivých položek rozpočtu projektu byly stanoveny v rámci elektronického průzkumu trhu a také v rámci výběrového řízení, které se týká pořízení kontejnerů a svozového prostředku. V rámci projektu bude pořízeno celkem 200 kusů hnědých kontejnerů o objemu 1100 litrů, dále jeden svozový prostředek s manipulační technikou a jeden štěpkovač přiměřeného výkonu.

V rámci výběru kontejnerů bude daný dodavatel vybrán na základě vyhlášeného výběrového řízení. Pro odhad celkové ceny, která je uvedena v rozpočtu projektu, byly zprůměrovány ceny vybraných dodavatelů. Jednalo se o firmu Kricner s.r.o., dále HARPA s.r.o. a EURO Enterprise, s.r.o.

Svozový prostředek bude vybrán také na základě vyhlášeného výběrového řízení. Výsledná cena prostředku je uvedena v položkovém rozpočtu. Pro odhad ceny komunálního vozidla byly zprůměrovány ceny vybraných výrobců, kteří mají v nabídce přijatelná komunální vozidla (Multicar, Isuzu a Peugeot).

Dále byly prostřednictvím elektronické pošty osloveny firmy v rámci výběru štěpkovače. Jednalo se o firmy V-GARDEN s.r.o., dále pak CHLEBIŠ s.r.o. a KB Contract spol. s r.o. Z výsledných nabídek byla vybrána nejlepší varianta v poměru cena a výkon.

Ceny propagačních materiálů budou určeny firmou ZEMAN ART s.r.o., která bude letáky a informační banner tisknout. Informační banner bude vyvěšen na pozemku sběrného dvoru, kde se bude odpad shromažďovat a zpracovávat.

Tabulka 4.4: Rozpočet projektu

Způsobilost výdajů	Popis	Cena bez DPH	DPH	Cena s DPH
1	Způsobilé výdaje projektu	2 250 481 Kč	472 601 Kč	2 723 082 Kč
1. a.	Hlavní aktivity projektu	2 116 581 Kč	444 482 Kč	2 561 063 Kč
	Pořízení svozového prostředku	799 000Kč	167 790 Kč	966 790 Kč
	Pořízení kontejnerů	1 029 091Kč	216 109 Kč	1 245 200 Kč
	Pořízení štěpkovače	240 590 Kč	50 524 Kč	291 114 Kč
	Propagační materiály	2 000 Kč	420 Kč	2 420 Kč
	Instalace zařízení	45 900 Kč	9 639 Kč	55 539 Kč
1. b.	Vedlejší aktivity projektu	133 900 Kč	28 119 Kč	162 019 Kč
	Zpracování žádosti o dotaci	29 000 Kč	6 090 Kč	35 090 Kč
	Výběrové řízení	80 000 Kč	16 800 Kč	96 800 Kč
	Zpracování analýzy	24 900 Kč	5 229 Kč	30 129 Kč
2	Celkové náklady projektu	2 250 481 Kč	472 601 Kč	2 723 082 Kč

Zdroj: Vlastní tvorba, 2018

Rozpočet projektu je zobrazen ve výše uvedené tabulce 4.4 a položkový rozpočet strukturovaný dle MS 2014+ je zobrazen v příloze 2 diplomové práce. Financování projektu bude v souladu s principem „de minimis“, což znamená, že společnosti nesmí být ve třech po sobě jdoucích zdaňovacích obdobích vyplacena finanční podpora vyšší než 200 000 EUR. V případě tohoto projektu není s překročením limitu žádný problém.

Finanční podpora z OPŽP v rámci dotace se může vyšplhat až k 85% výdajů a zbylých 15% je hrazeno z veřejných či soukromých zdrojů. V případě tohoto projektu je minimální výše výdajů 500 000 Kč bez DPH. Co se týče proplacení výdajů, tak žádost bude podána až po ukončení investiční fáze. S tím souvisí také zřízení nového bankovního účtu, jenž bude sloužit pouze k transakcím, které se váží k samotnému projektu. Výdaje, jenž souvisí bezprostředně s projektem, jsou způsobilé. V tomto případě jsou všechny výdaje způsobilé. V otázce DPH společnost TS Hlučín nenárokuje odpočet DPH, tudíž je i DPH v tomto případě výdajem způsobilým.

Předběžně jsou celkové výdaje projektu stanoveny na 2 723 082 Kč včetně DPH. Žadatel o dotaci zajistil prostředky pro zajištění povinné míry spolufinancování. Veškeré způsobilé výdaje tohoto projektu budou financovány následujícím způsobem:

- ESIF neboli příspěvek EU činí 85 % - 2 314 620 Kč
- Finanční prostředky z rozpočtu obce činí 15 % - 408 462 Kč

Pokud by došlo ke vzniku nezpůsobilých výdajů, tak by je žadatel musel zaplatit ze svých soukromých vlastních zdrojů.

4.8 Časový harmonogram projektu

Časový harmonogram projektu je složen ze dvou hlavních fází – přípravná a realizační. Podrobný popis jednotlivých aktivit v průběhu daných fází, je zobrazen v uvedené příloze 3.

V říjnu 2017 byla zahájena přípravná fáze projektu. Začátek přípravné fáze zahrnoval práce na projektové dokumentaci, předběžném rozpočtu a jednání s městem Hlučín ohledně strategického umístění kontejnerů a systému svozu. V dalším sledu následovalo zpracování důležitého projektového dokumentu studie proveditelnosti a také žádosti o dotaci prostřednictvím systému MS 2014+, jenž je kompletně obsažena v příloze 4. Pokud bude vše v pořádku a dojde ke schválení žádosti, tak bude vyhlášeno výběrové řízení na dodavatele

svozového prostředku neboli komunálního vozidla pro svoz bioodpadu a také na dodavatele jednotlivých kontejnerů.

Na tuto přípravnou fázi projektu plynule navazuje realizační fáze, ve které dojde k fyzické realizaci projektu v období od 1. 5. 2018 do 26. 10. 2018. Tato fáze bude již zahrnovat jednotlivé dodávky zařízení. Jednotlivé dodávky se budou skládat z 200 kusů kontejnerů o objemu 1100 litrů, svozového komunálního prostředku a štěpkovače přiměřeného výkonu. Po dodání jednotlivých zařízení bude realizována jejich instalace. Poslední navazující aktivitou v této fázi bude kampaň v rámci publicity projektu, která obyvatele města Hlučín bude informovat o novém projektu a novém nakládání s bioodpadem. Tyto informace budou předkládány prostřednictvím návštěv škol, letáků či vyvěšení informačního dokumentu na obecním úřadě města. Informační banner bude samozřejmě vyvěšen také na pozemku sběrného dvoru společnosti TS Hlučín s.r.o., kde se bude bioodpad svážet a pomocí štěpkovače dále zpracovávat.

Předpokládaný konec realizační fáze je stanoven na datum 26. 10. 2018. Po ukončení realizační fáze bude zpracována závěrečná zpráva o realizaci tohoto projektu včetně žádosti o závěrečnou platbu.

Poslední a důležitou fází projektu po jeho realizační fázi bude fáze udržitelnosti projektu, kdy musí být naplňovány dané cíle a smysl tohoto projektu po dobu 5 let.

4.9 Publicita projektu

Státní fond životního prostředí zajišťuje pravidla pro povinnou publicitu a propagaci jednotlivých projektů. Tyto pravidla a požadavky jsou určovány Pravidly pro žadatele a příjemce podpory v OPŽP 2014–2020. Způsob propagace a publicity projektu se odvíjí od realizované činnosti a výši finančního příspěvku EU. Příjemci podpory mají povinnost zajistit viditelnost a dostupnost informačního opatření.

V případě tohoto projektu bude publicita zajištěna informačním bannerem formátu A3, jelikož celková výše příspěvku EU nepřevyšuje částku 12,5 mil. Kč. Tento banner musí být vyvěšen na dostupném a viditelném místě pro veřejnost, a to ihned do jednoho měsíce po zahájení fyzické realizační fáze projektu. Po ukončení realizace projektu musí být banner viditelně vyvěšen minimálně po dobu jednoho roku (SFŽP ČR, 2014).

4.10 Soulad projektu s požadavky OPŽP

Daný projektový záměr je vypracován v souladu s požadavky 69. výzvy Ministerstva životního prostředí, v rámci prioritní osy 3 s názvem Odpady a materiálové toky, ekologické zátěže a rizika. Specifickým cílem je cíl 3.2 Zvýšit podíl materiálového a energetického využití odpadů, kdy je v rámci tohoto cíle projekt zaměřen na Systémy pro separaci a svoz (včetně svozových prostředků) komunálního odpadu a odpadu podobného komunálnímu odpadu (jedná se o sběr biologicky rozložitelných komunálních odpadů (BRKO), plastů, papíru, skla, kovů, textilu, objemného odpadu a nápojových kartonů. V případě tohoto projektu se jedná pouze o separaci a svoz biologicky rozložitelného odpadu.

4.11 Závěrečné hodnocení projektu a shrnutí

Odpad je v dnešní době velice diskutované téma, jelikož svět přichází na to, že se musí více dbát na životní prostředí.

Cílem projektového záměru „*Zjednodušení nakládání s biologicky rozložitelným odpadem ve městě Hlučín a okolí*“ je na území města Hlučín maximalizovat objem vytríděného bioodpadu a podporovat nové způsoby nakládání s biologicky rozložitelným odpadem v podobě štěpkování, drcení a kompostování, které vedou ke zvýšení ekonomické hodnoty odpadu a šetření životního prostředí. Cílem je také snižovat množství shromažďovaného odpadu na skládkách a sběrných dvorech. Většinu zpracovaných odpadů tak bude možné využít k dalšímu užití a nebude docházet k hromadění nevyužitelného bioodpadu.

Díky zpracování organického odpadu pomocí štěpkovače bude možné vzniklý odpad navrátit zpět do koloběhu přírody. Z té se po určitém čase stává organická hmota, která se vstřebává. Zpracovaný odpad se bude využívat ke krajinným úpravám, úpravám parků a veřejných prostorů obecně či zemědělským činnostem.

Netříděný odpad představuje velký problém pro životní prostředí, jelikož už není možné jej zpracovávat v takové míře, která je potřeba. Z ekonomického hlediska je to také problém, jelikož i odpad má určitou hodnotu, pokud se třídí a zpracovává.

Proto je cílem tohoto projektu navrátit zpracovaný bioodpad zpět do koloběhu přírody, ušetřit místo na skládkách a přispívat tak k ochraně životního prostředí.

5 Závěr

Česká republika se začala věnovat problémům životního prostředí již na konci 90. let 20. století a v tomto období se také připravovala na vstup do Evropské unie, s čímž souvisela implementace legislativy Evropské unie do národních předpisů. Tato implementace byla spojena také s aktualizací Státní politiky životního prostředí.

V rámci České republiky je poskytována podpora na ochranu životního prostředí z Operačního programu Životní prostředí prostřednictvím Fondu soudržnosti a Evropského fondu pro regionální rozvoj. OPŽP se v programovém období 2014–2020 zaměřuje široké spektrum činností vedoucích k zlepšení podmínek životního prostředí. Konkrétně se zaměřuje na zachování kvality vod, protipovodňové ochrany a prevence, odpadového hospodářství, zlepšování kvality ovzduší, ochranu krajiny až po energetické úspory. Operační program se taktéž soustředí na dosažení cílů v oblasti ochrany životního prostředí v rámci strategie Evropa 2020.

Diplomová práce se zaměřila na problematiku odpadového hospodářství v rámci ochrany životního prostředí na úrovni Evropské unie a také České republiky. Cílem práce bylo podat ucelený pohled na problematiku využívání finanční podpory z Evropských strukturálních a investičních fondů, konkrétně Operačního programu Životní prostředí a projektového řízení v kontextu regionálního rozvoje. Tato teoretická koncepce byla následně aplikována na praktickém příkladu modelově vytvořeného projektového záměru, který byl zasazen do Moravskoslezského kraje.

Teoretická část diplomové práce se soustředila na ochranu životního prostředí a odpadové hospodářství na úrovni EU a ČR. V praktické části byl vypracován návrh modelového projektového záměru, který by bylo možné upravit do podoby reálné žádosti o podporu v rámci MS 2014+.

Z analýzy cíle Operačního programu Životní prostředí pro programové období 2014–2020 vyplývá, že zaměření programu na problematiku odpadového hospodářství odpovídá zpracovanému návrhu projektového záměru s názvem „*Zjednodušení nakládání s biologicky rozložitelným odpadem ve městě Hlučín a okolí*“. Tento modelový projektový záměr by bylo možné předložit v rámci prioritní osy 3: Odpady a materiálové toky, ekologické zátěže a rizika, prostřednictvím specifického cíle 3.2: Zvýšit podíl materiálového a energetického využití odpadů.

Závěrem lze říci, že vstup České republiky do Evropské unie byl v oblasti životního prostředí zásadní a výhodný, jelikož došlo k zvýšení finančních prostředků určených pro tuto oblast a také došlo k zlepšení lidského zdraví a životního prostředí obecně. Prostřednictvím realizace úspěšných a efektivních projektů bylo dosaženo například snížení podílu ukládání komunálních odpadů na skládky, k zvýšení podílu energetického a materiálového využití odpadů či k zvýšení jejich recyklace.

Seznam použité literatury

Knížní zdroje

1. BACHTLER, John et al. *EU Cohesion Policy: Reassessing Performance and Direction*. New York: Routledge, 2017. 320 s. ISBN 978-1-138-22464-3.
2. DOLEŽAL, Jan a Jiří KRÁTKÝ. *Projektový management v praxi: naučte se řídit projekty!*. Praha: Grada, 2017. 176 s. ISBN 978-80-247-5693-6.
3. DOLEŽAL, J., J. KRÁTKÝ a O. CINGL. *5 kroků k úspěšnému projektu. 22 šablon klíčových dokumentů a 3 kompletní reálné projekty*. Praha: Grada, 2013. 192 s. ISBN 978-80-247-4631-9.
4. DOLEŽAL, J., P. MÁCHAL a B. LACKO. *Projektový management podle IPMA*. 2. vyd. Praha: Grada, 2012. 528 s. ISBN 978-80-247-4275-5.
5. DOSKOČIL, Radek. *Metody, techniky a nástroje řízení projektů*. Brno: Akademické nakladatelství CERM, 2013. 166 s. ISBN 978-80-7204-863-2.
6. KERZNER, Harold. *In search of excellence in project management: successful practices in high performance organizations*. Van Nostrand Reinhold, 1998. 274 s. ISBN 978-04-42027-06-3.
7. KUNCOVÁ, Martina, Jakub NOVOTNÝ a Radek STOLÍN. *Techniky projektového řízení a finanční analýza projektů nejen pro ekonomy*. I. vydání. Praha: Ekopress, 2016. 221 s. ISBN 978-80-87865-26-2.
8. MÁCHAL, P., M. KOPEČKOVÁ a R. PRESOVÁ. *Světové standardy projektového řízení: pro malé a střední firmy. IPMA, PMI, PRINCE2*. Praha: Grada, 2015. 144 s. ISBN 978-80-247-5321-8.
9. MAREK, Dan a Tomáš KANTOR. *Příprava a řízení projektů strukturálních fondů Evropské unie*. 2. vyd. Brno: Barrister & Principal, 2009. 215 s. ISBN 978-80-87029-13-8.
10. MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČR. *Operační program Životní prostředí 2014–2020*. 2. vyd. Praha: MŽP, 2015. 235 s.
11. MOLLE, Willem. *European Cohesion Policy*. New York: Routledge, 2007. 347 s. ISBN 978-0-415-43812-4.
12. PIATTONI, Simona a Laura. POLVERARI. *Handbook on cohesion policy in the EU*. Cheltenham, UK; Northampton, MA, USA: Edward Elgar Publishing, 2016. 584 s. ISBN 978-1-78471-566-3.

13. SVOZILOVÁ, Alena. *Projektový management*. 2. vyd. Praha: Grada, 2011. 392 s. ISBN 978-80-247-3611-2.
14. ZAHRADNÍK, Petr. *Kohezní politika Evropské unie*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016. 656 s. ISBN 978-80-7400-527-5.

Elektronické publikace

15. ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Produkce, využití a odstranění odpadů – 2016* [online]. Praha: Odbor statistiky zemědělství, lesnictví a životního prostředí, 2017 [20. 6. 2018]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/produkce-vyuziti-a-odstraneni-odpadu>.
16. EUROPEAN COMMISSION. *An introduction to EU Cohesion Policy 2014-2020* [online]. EC, 2014. [16. 2. 2018] Dostupné z: http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/basic/basic_2014_en.pdf.
17. EUROPEAN COMMISSION. *European Structural and Investment Funds 2014 – 2020* [online]. EC, 2015 [21. 2. 2018]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/guides/blue_book/blueguide_en.pdf.
18. EUROPEAN COMMISSION. *Project Cycle Management Guidelines* [online]. EC, 2004 [29. 3. 2018]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/methodology-aid-delivery-methods-project-cycle-management-200403_en_2.pdf.
19. EVROPSKÁ KOMISE. *Politika soudržnosti 2014-2020 Investice do růstu a zaměstnanosti* [online]. EC, 2011 [19. 2. 2018]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/official/regulation/pdf/2014/proposals/regulation2014_leaflet_cs.pdf.
20. HLUČÍN. *Plán odpadového hospodářství města Hlučín* [online]. Ing. Marcela Zuzánková: Poradenská činnost v oblasti ekologie, 2016b [5. 7. 2018]. Dostupné z: <https://www.hlucin.cz/cs/urad-a-samosprava/zivotni-prostredi/plan-odpadoveho-hospodarstvi-mesta-hlucina.html>.
21. INTEGRA CONSULTING s.r.o. *Dohoda o partnerství pro programové období 2014–2020. Vyhodnocení vlivů koncepce dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, včetně vyhodnocení vlivů koncepce na*

- evropské výzkumné lokality a ptačí oblasti dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů [online]. Integra consulting, 2014 [20. 6. 2018]. Dostupné z: http://www.strukturalni-fondy.cz/getmedia/661bcdde-cea6-451d-bf81-29aca236ef5c/SEA-Dohoda_dokumentace-final.pdf.
22. LMS. *Kurz 120-0354/01 Projektový a dotační management B 2017/2018* [online]. 2018 [17. 3. 2018] Dostupné z: <https://lms.vsb.cz/course/view.php?id=38772>.
23. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR. *Dohoda o partnerství pro programové období 2014–2020* [online]. Ministerstvo pro místní rozvoj, 2016b [20. 6. 2018]. Dostupné z: [https://www.strukturalni-fondy.cz/getmedia/6008d9a7-121d-4b55-b141-4cd8ce98b826/Dohoda-o-partnerstvi-\(2-revize-prosinec-2016\)_2.pdf?ext=.pdf](https://www.strukturalni-fondy.cz/getmedia/6008d9a7-121d-4b55-b141-4cd8ce98b826/Dohoda-o-partnerstvi-(2-revize-prosinec-2016)_2.pdf?ext=.pdf).
24. MINISTERSTVO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ ČR. *Operační program Životní prostředí 2014–2020* [online]. Ministerstvo životního prostředí, 2018 [3. 7. 2018]. Dostupné z: http://www.opzp.cz/dokumenty/download/50-12-OPZP2014-2020_programovy_dokument.pdf.
25. MINISTERSTVO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ ČR. *Pravidla pro žadatele a příjemce podpory v Operačním programu Životní prostředí pro období 2014–2020* [online]. Praha: Ministerstvo životního prostředí, 2017 [5. 7. 2018]. Dostupné z: http://www.opzp.cz/dokumenty/download/33-9-PrŽaP%20verze%209_2.1..p
26. OPERAČNÍ PROGRAM ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ. *Přehled probíhajících průběžných a uzavřených výzev v OPŽP 2014–2020 (k 12. 6. 2018)* [online]. Státní fond životního prostředí, 2018 [22. 6. 2018]. Dostupné z: http://www.opzp.cz/dokumenty/download/407-1-20180612_Prehled_vyzev_web.pdf
27. POLEDNÍKOVÁ, Eva a Petra LELKOVÁ. *Perspektivy budoucí politiky soudržnosti EU v podmínkách Visegradské skupiny* [online]. 2013 [10. 3. 2018]. Dostupné z: <https://www.vse.cz/polek/download.php?jnl=se&pdf=78.pdf>.

Webové stránky

28. ACCESS TO EUROPEAN UNION LAW. Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie. *Eur-lex.europa.eu* [online]. 2012 [23. 6. 2018]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A12012E%2FTXT>.
29. EUROPEAN COMMISSION. European Maritime and Fisheries Fund. *Ec.europa.eu* [online]. 2017a [10. 3. 2018]. Dostupné z: <https://ec.europa.eu/easme/en/european-maritime-and-fisheries-fund>.

30. EUROPEAN COMMISSION. European Structural and Investment Funds 2014-2020 - Total amount per country. *Ec.europa.eu* [online]. 2017b [12. 3. 2018]. Dostupné z: <https://cohesiondata.ec.europa.eu/dataset/European-Structural-and-Investment-Funds-2014-2020/mevr-g3zb>.
31. EVROPSKÁ KOMISE. 10 otázek o politice soudržnosti. *Ec.europa.eu* [online]. 2014a [18. 2. 2018]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/regional_policy/cs/faq/#1.
32. EVROPSKÁ KOMISE. Fond soudržnosti. *Ec.europa.eu* [online]. 2015a [21. 2. 2018]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/regional_policy/index.cfm/cs/funding/cohesion-fund/
33. EVROPSKÁ KOMISE. Platný rozpočet 2014-2020. *Ec.europa.eu* [online]. 2015b [11. 3. 2018]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/regional_policy/cs/funding/available-budget/.
34. EVROPSKÁ KOMISE. Zvláštní nástroje podpory. *Ec.europa.eu* [online]. 2014b [10. 3. 2018]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/regional_policy/cs/funding/special-support-instruments/.
35. GOOGLE. Komunální vozidlo. *Google.cz* [online]. 2018c [5. 7. 2018]. Dostupné z: https://www.google.cz/search?hl=cs&biw=1366&bih=586&tbm=isch&sa=1&ei=271AW7TfLeiU6AS_j5PABA&q=komon%C3%A1ln%C3%AD+vozidlo&oq=komon%C3%A1ln%C3%AD+vozidlo&gs_l=img.3..0i24k112.636767.641402.0.641940.17.11.0.6.6.0.125.1013.8j3.11.0....0...1c.1.64.img..0.17.1037...0j35i39k1j0i67k1j0i30k1.0.Pucjv3hn6aA.
36. GOOGLE. Kontejner na bioodpad. *Google.cz* [online]. 2018b [5. 7. 2018]. Dostupné z: https://www.google.cz/search?q=kontejner+na+bioodpad&hl=cs&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwiG_ZKeho3cAhUIyqYKHUA6C_UQ_AUICigB&biw=1366&bih=635#imgsrc=UffvEroKLVootM:
37. GOOGLE. Moravskoslezský kraj. *Google.cz* [online]. 2018a [5. 7. 2018]. Dostupné z: https://www.google.cz/search?q=moravskoslezsk%C3%BD+kraj&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwib-93rsYvcAhUOKywKHdKcBMsQ_AUICigB&biw=1366&bih=635#imgsrc=_.
38. GOOGLE. Štěpkovač. *Google.cz* [online]. 2018d [5. 7. 2018]. Dostupné z: <https://www.google.cz/search?hl=cs&biw=1366&bih=586&tbm=isch&sa=1&ei=fr5AW9ebH4ShsAGw4oTACA&q=st%C4%9Bpkova%C4%8D+&oq=st%C4%9Bpkova>

- %C4%8D+&gs_l=img.3..0i24k1.5730.7516.0.7953.18.10.0.0.0.114.931.5j5.10.0....0...1c.1.64.img..13.1.79....0.AgEyOxaINGw.
39. HLUČÍN. Hlučín v kostce. *Hlucin.cz* [online]. 2016a [5. 7. 2018]. Dostupné z: <https://www.hlucin.cz/cs/mesto-hlucin/profil-mesta/hlucin-v-kostce.html>.
 40. INTERNATIONAL PROJECT MANAGEMENT ASSOCIATION. About IPMA. *Ipma.world* [online]. 2018. [20. 6. 2018]. Dostupné z: <http://www.ipma.world/about/>.
 41. MAPY. Hlučín. *Mapy.cz* [online]. 2018 [5. 7. 2018]. Dostupné z: <https://mapy.cz/zakladni?x=18.0874309&y=49.9412940&z=10&source=muni&id=4680&q=hlu%C4%8D%C3%ADn>.
 42. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR. Životní prostředí. *Strukturální-fondy.cz* [online]. 2018 [21. 6. 2018]. Dostupné z: <http://www.mmr.cz/cs/Microsites/Uzemni-dimenze/UD-typy/Zivotni-prostredi>.
 43. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR. Dohoda o partnerství. *Strukturalni-fondy.cz* [online]. 2017 [12. 3. 2018]. Dostupné z: <http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Fondy-EU/2014-2020/Dohoda-o-partnerstvi>.
 44. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR. Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova. *Strukturalni-fondy.cz* [online]. 2016a [21. 2. 2018]. Dostupné z: <http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Fondy-EU/Informace-o-fondech-EU>.
 45. MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. OPŽP 2014+ bude bohatší o 2 miliardy, půjdou do kvality vody a na snížení emisí z továren a tepláren. *MZP.cz* [online]. 2016 [22. 6. 2018]. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/news_160720_OPZP_realokace.
 46. OPERAČNÍ PROGRAM ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ. Obecné pokyny. *OPZP.cz* [online]. 2015 [3. 7. 2018]. Dostupné z: <http://www.opzp.cz/obecne-pokyny/>.
 47. PROJECT MANAGEMENT INSTITUTE. Certification Types. *Pmi.org* [online]. 2018b [9. 4. 2018]. Dostupné z: <https://www.pmi.org/certifications/types>.
 48. PROJECT MANAGEMENT INSTITUTE. Learn About PMI. *Pmi.org* [online]. 2018a [9. 4. 2018]. Dostupné z: <http://www.pmi.org/about/learn-about-pmi>.
 49. SPOLEČNOST PRO PROJEKTOVÉ ŘÍZENÍ ČESKÁ REPUBLIKA. O společnosti. *Cspr.cz* [online]. 2018. [20. 6. 2018]. Dostupné z: https://cspr.cz/?page_id=9.
 50. STÁTNÍ FOND ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY. *Grafický manuál povinné publicity* [online]. Praha: Státní fond životního prostředí České republiky 2014

- [5. 7. 2018]. Dostupné z: <http://www.opzp.cz/dokumenty/181-graficky-manual-povinne-publicity-pro-opzp-2014?verze=1#?verze=2>.
51. TŘÍDĚNÍ ODPADU. Bioodpady. *Trideniodpadu.cz* [online]. 2018 [5. 7. 2018]. Dostupné z: <https://www.trideniodpadu.cz/bioodpad>.
52. TS HLUČÍN. O společnosti. *Tshlucin.cz* [online]. 2017 [5. 7. 2018]. Dostupné z: <http://www.tshlucin.cz/o-spolecnosti.html>.

Seznam zkratek

APM	Association for Project Management Společnost projektového řízení
BRKO	Biologicky rozložitelný komunální odpad
CEB	Rozvojová banka Rady Evropy
CF	Cohesion Fund Fond soudržnosti
CSF	Common Strategic Framework Společný strategický rámec
ČR	Česká republika
DPH	Daň z přidané hodnoty
EAFRD	European Agricultural Fund for Rural Development Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
EIB	Evropská investiční banka
EK	Evropská komise
EMFF	European Maritime and Fisheries Fund Evropský námořní a rybářský fond
ERDF	European Regional Development Fund Evropský fond pro regionální rozvoj
ESF	European Social Fund Evropský sociální fond
ESIF/ESI fondy	Evropské strukturální a investiční fondy
EU	Evropská unie
HDP	Hrubý domácí produkt
IPMA	International Project Management Association
JVT	Jednotný vnitřní trh
LFA	Logical Framwork Approach Logický rámec
MMR ČR	Ministerstvo pro místní rozvoj ČR
MSP	Malé a střední podniky
MŽP ČR	Ministerstvo životního prostředí ČR
NUTS	Nomenklatura územních statistických jednotek

OP	Operační program
OPŽP	Operační program Životní prostředí
PA	Partnership Agreement
	Dohoda o partnerství
PCM	Project Cycle Management
	Řízení projektového cyklu
PMI	Project Management Institute
PO	Prioritní osa
POH ČR	Plán odpadového hospodářství ČR
PRINCE 2	Projects in Controlled Environments
SFŽP ČR	Státní fond životního prostředí ČR
SPŘ	Společnost projektového řízení
TEN-T	Trans-European Transport Networks
	Transevropská dopravní síť
ŽP	Životní prostředí

Seznam obrázků, tabulek a grafů

Seznam obrázků

Obrázek 2.1: Programový cyklus z pohledu státní správy

Obrázek 2.2: Projektový cyklus

Obrázek 4.1: Mapa Moravskoslezského kraje

Obrázek 4.2: Poloha města Hlučín

Obrázek 4.3: Vývoj produkce SKO, BRO a objemného odpadu v období 2011–2015

Obrázek 4.4: Kontejner na bioodpad

Obrázek 4.5: Svozový prostředek

Obrázek 4.6: Svozový prostředek

Obrázek 4.7: Štěpkovač přiměřeného výkonu

Seznam tabulek

Tabulka 2.1: Architektura Politiky soudržnosti EU programového období 2014–2020 a 2007–2013.

Tabulka 2.2: Klasifikace projektů

Tabulka 2.3: Certifikace dle PMI

Tabulka 3.2: Alokace finančních prostředků OPŽP 2014–2020 (v EUR)

Tabulka 3.3: Výše celkových finančních prostředků v jednotlivých letech (v EUR)

Tabulka 4.1: Základní informace o projektu

Tabulka 4.2: Informace o zpracovateli studie proveditelnosti

Tabulka 4.3: Management projektu

Tabulka 4.4: Rozpočet projektu

Seznam grafů

Graf 2.1: Alokace finančních prostředků Politiky soudržnosti EU v jednotlivých členských státech EU (v mil. EUR)

Graf 2.2: Alokace finančních prostředků dle kategorií financování v programovém období 2014–2020 (v mld. EUR)

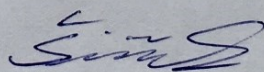
Graf 3.1: Produkce a nakládání s komunálními odpady v letech 2002 – 2016 (v % a kg/obyv.)

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byl seznámen s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4. autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užívat své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 13. července 2018

.....

Bc. Patrik Šimíček

Seznam příloh

Příloha č. 1: Logický rámec projektu

Příloha č. 2: Položkový rozpočet projektu dle struktury MS2014+

Příloha č. 3: Harmonogram projektu

Příloha č. 4: Žádost o podporu v systému MS 2014